II

(Icke-lagstiftningsakter)

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2019/1352

av den 2 april 2019

om det statliga stöd SA.44896 som Förenade kungariket har genomfört rörande ett undantag för finansiering av företagsgrupper

[delgivet med nr C(2019) 2526]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ([1]) ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av deras synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 26 april 2013 skickade kommissionen en begäran om upplysningar till Förenade kungarikets myndigheter (nedan kallade *de brittiska myndigheterna*) om reformen av dess regler om utländska kontrollerade bolag (nedan kallade *CFC-reglerna*), vilka trädde i kraft den 1 januari 2013. De brittiska myndigheterna lämnade upplysningarna den 14 juni 2013. Efter ytterligare begäranden om upplysningar ([2]), lämnade de även kompletterande upplysningar den 10 april 2014, 10 juli 2014, 24 juli 2015 och 1 februari 2017.

(2) Genom en skrivelse av den 26 oktober 2017 underrättade kommissionen Förenade kungariket om att den beslutat att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i fördraget med avseende på det undantag för finansiering av företagsgrupper som anges i CFC-reglerna (nedan kallat *beslutet att inleda förfarandet*).

(3) Beslutet att inleda förfarandet offentliggjordes den 24 november 2017 i *Europeiska unionens officiella tidning*. I beslutet att inleda förfarandet uppmanade kommissionen berörda parter att inkomma med sina synpunkter på beslutet.

(4) Efter en förlängning av tidsfristen att lämna synpunkter lämnade de brittiska myndigheterna sina synpunkter på beslutet att inleda förfarandet den 15 januari 2018.

(5) Mellan den 19 december 2017 och den 2 januari 2018 lämnade åtta berörda parter sina synpunkter på beslutet att inleda förfarandet. Dessa synpunkter översändes till de brittiska myndigheterna. Den 23 februari 2018 lämnade de brittiska myndigheterna sina kommentarer till de berörda parternas synpunkter.

([1]) EUT C 400, 24.11.2017, s. 10.
([2]) Skrivelser med begäran om ytterligare upplysningar skickades den 11 mars 2014, 4 juni 2015 och 19 december 2016.

(6) Den 7 februari 2018 hölls ett möte mellan kommissionen och de brittiska myndigheterna. Efter detta möte lämnade Förenade kungariket ytterligare upplysningar den 22 mars 2018. Den 31 maj 2018 ägde ytterligare ett möte rum mellan de brittiska myndigheterna och kommissionen, varefter de brittiska myndigheterna den 3 juli 2018 lämnade ytterligare synpunkter, och ännu ett möte hölls den 13 juli 2018.

2. **BESKRIVNING AV ORDNINGEN**

2.1 **Förenade kungarikets bolagsskattesystem och CFC-regler**

2.1.1 *Inledning och bakgrund*

(7) Enligt den brittiska bolagsskattelagstiftningen beskattas företagen för sina vinster från verksamheter och tillgångar i Förenade kungariket. Bolagsskattelagstiftningen är tillämplig på företag med hemvist i Förenade kungariket och utländskt hemmahörande företag som bedriver verksamhet i Förenade kungariket via ett fast driftställe.

(8) Förenade kungariket reformerade sitt bolagsskattesystem för att anpassa det bättre till ett territoriellt bolagsskattesystem ([3]) som inriktas på beskattning av vinster från verksamheter och tillgångar i Förenade kungariket, i stället för skattebetalarens totala inkomster ([4]).

(9) Den övervägande territoriella inriktningen för Förenade kungarikets bolagsskattesystem innebär att inkomst av näringsverksamhet som uppkommer utanför Förenade kungariket generellt sett inte är föremål för brittisk beskattning. I linje med detta undantas vinst i utländska företag som återförs till Förenade kungariket enligt de brittiska reglerna för undantag avseende utdelning. Reglerna för undantag avseende utländska filialer säkerställer dessutom att vinst som kan tillskrivas utländska fasta driftställen undantas från bolagsskatt i Förenade kungariket. Dessa aspekter kan innebära att det är attraktivt för brittiska företag att inrätta dotterbolag (utländska kontrollerade bolag, nedan kallade *CFC-bolag*) i lågbeskattade jurisdiktioner och på konstlad väg överföra vinst från Förenade kungariket till CFC-bolaget. Syftet med Förenade kungarikets CFC-regler är att skydda den brittiska bolagsskattebasen genom att undanröja den skattefördel som uppstår till följd av dessa arrangemang genom att ta ut en CFC-avgift av det företag med hemvist i Förenade kungariket som kontrollerar CFC-bolaget ([5]).

(10) Syftet med Förenade kungarikets bolagsskattesystem är följaktligen att beskatta vinst från verksamheter och tillgångar i Förenade kungariket, medan syftet med CFC-reglerna är att skydda den brittiska bolagsskattebasen. Detta mål uppnås genom att Förenade kungariket inte tar en allmän skatteavgift på vissa typer av vinst från lågbeskattade utländska dotterbolag till brittiska företag, utan i stället tar ut en CFC-avgift till samma bolagsskattesats endast på de vinster från CFC-bolaget som konstlat har avletts från Förenade kungariket. I detta sammanhang är det viktigt att notera att det uttalade målet för det nuvarande CFC-systemet är att ta ut en avgift så att verksamhet och vinster i Förenade kungariket beskattas på ett rättvist sätt, men även att ingen skatt tas ut på vinster från CFC-bolagets verkliga ekonomiska verksamheter ([6]). I det syftet valde de brittiska myndigheterna att använda de nuvarande CFC-reglerna i stället för ett system där all vinst eller hela intäktsflödet för lågbeskattade CFC-bolag skulle beskattas, eftersom ett sådant system ”inte skulle vara lämpligt inriktat” på att beskatta verksamhet och vinst i Förenade kungariket ([7]).

([3]) Reglerna om undantag avseende utdelning infördes i finanslagen 2009, och undantaget avseende utländska filialers vinster infördes i finanslagen 2011.
([4]) Se https://www.gov.uk/government/publications/the-corporation-tax-road-map.
([5]) Enligt Förenade kungarikets CFC-system är varje företag som är hemmahörande i ett annat land än Förenade kungariket och som kontrolleras av en eller flera juridiska personer i Förenade kungariket ett CFC-bolag. Kontrollen av företag med hemvist i Förenade kungariket utövas vanligen av företag, men även enskilda personers eller förvaltares intressen kan beaktas för att fastställa om ett utländskt dotterbolag är ett CFC-bolag eller ej. Kontrollen kan vara juridisk, ekonomisk eller räkenskapsmässig. Den kan vara direkt eller indirekt: om ett företag med hemvist i Förenade kungariket kontrollerar det utländska företaget A, vilket i sin tur kontrollerar det utländska företaget B, är både företag A och B CFC-bolag. Definitionen av kontroll breddas genom avsnitt 371RG i *Taxation International and Other Provisions Act* (TIOPA), så att utländska företags intressen vägs in i bedömningen av huruvida ett företag är ett CFC-bolag eller ej.
([6]) HM Treasury, *Consultation on Controlled Foreign Companies (CFC) reform*, juni 2011, skäl 1.12.
([7]) Ibid., skäl 2.4.

(11) Förenade kungarikets nuvarande CFC-system antogs av det brittiska parlamentet som en del av finanslagen 2012 ([8]). Systemet ingår i skattelagstiftningen som del 9A i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (nedan kallad *del 9A i TIOPA*), som har 22 kapitel. Det nuvarande systemet är tillämpligt på räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2013 eller senare ([9]). I januari 2019 infördes flera ändringar (avsnitt 2.3).

(12) Förutom CFC-ramverket enligt del 9A i TIOPA har Förenade kungariket offentliggjort utförlig vägledning om CFC-reglerna. Vägledningen omfattar en introduktion till reglerna, en allmän översikt, vägledning om tillämpningen och tolkningen av specifika regler per kapitel samt en rad praktiska exempel ([10]).

2.1.2 *Förenade kungarikets nuvarande CFC-system*

(13) Enligt det syfte som anges i skäl 10 fungerar Förenade kungarikets nuvarande CFC-regler genom att en CFC-avgift tas ut av företag med hemvist i Förenade kungariket för hela eller delar av vinsten i ett CFC-bolag. CFC-avgiften tas ut på CFC-bolagets beskattningsbara vinst minus dess avdragsgilla skatt (dvs. den skatt som betalats i CFC-företagets hemvistland). För varje räkenskapsperiod utgör ett CFC-bolags beskattningsbara vinst dess förväntade beskattningsbara totala vinst som omfattas av systemet med CFC-avgifter (”CFC charge gateway”) (se skälen 23–25) ([11]). Den fördelas mellan alla företag med hemvist i Förenade kungariket som innehar en andel på minst 25 % i CFC-bolaget (nedan kallade *skattepliktiga subjekt*). CFC-avgiften tas ut till samma sats som Förenade kungarikets bolagsskattesats och debiteras som om den vore bolagsskatt som tas ut av det skattepliktiga subjektet för den relevanta räkenskapsperioden för bolagsskatt.

(14) Systemet med CFC-avgifter anger i vilken omfattning ett CFC-bolags förväntade totala vinst utgör beskattningsbar vinst, och under vilka omständigheter.

(15) Enligt syftet med CFC-reglerna – dvs. att undersöka huruvida ett CFC-bolag gör vinst på tillgångar eller verksamheter i Förenade kungariket som genereras av ett företag som varken har sin hemvist eller sitt permanenta driftställe i Förenade kungariket – bedömer CFC-systemet i princip huruvida ett CFC-bolags vinst avser tillgångar och risker som hanteras och kontrolleras i Förenade kungariket, och därför anses ha *avletts på konstlad väg*. Detta innebär att man måste överväga om några av de betydelsefulla funktioner som utförs av personer (”significant people functions”, nedan även kallade *SPF*) ([12]) som är relevanta för risktagande eller ekonomiskt ägande av tillgångar som ger upphov till ett CFC-bolags vinst faktiskt utförs i Förenade kungariket, det vill säga att det företag som *realiserar* vinsten är ett annat än det företag som *genererar* vinsten ([13]).

(16) Under det samråd som de brittiska myndigheterna genomförde innan de antog CFC-reglerna klargjorde myndigheterna att reglerna var förenliga med unionslagstiftningen genom att de inte inkräktar på skattebetalarnas etableringsfrihet och att målet var att uppnå en lämplig balans för att skapa ett system som skyddar den brittiska bolagsskattebasen och kan tillämpas i praktiken, samtidigt som administrativa bördor och efterlevnadsbördor begränsas till ett minimum.

([8]) Diskussionerna om de nuvarande CFC-reglerna uppstod till följd av att många multinationella företag flyttar sina huvudkontor från Förenade kungariket. I färdplanen för bolagsskatt 2010 anges att ”det är dags att vända på denna trend”, genom att återupprätta det brittiska beskattningssystemet som en tillgång. Den brittiska regeringen ansåg att CFC-reformen är en ”prioritering med tanke på våra multinationella företag och ett viktigt steg i regeringens plan för att återställa konkurrenskraften”.

([9]) Förenade kungariket hade redan CFC-regler före 2013, som baserades på ett helt annat koncept. De gamla CFC-reglerna innehöll inget undantag för finansiering av internationella subjekt som ingår i samma företagsgrupp.

([10]) HMRC *Internal Manual, International Manual*, INTM190000, https://www.gov.uk/hmrc-internal-manuals/international-manual/intm190000.

([11]) Begreppet ”förväntad beskattningsbar total vinst” är en definierad term som väsentligen avser det belopp som den beskattningsbara vinsten i Förenade kungariket skulle ha uppgått till enligt de brittiska bolagsskattereglerna om CFC-bolaget hade haft sin hemvist i Förenade kungariket.

([12]) När det gäller företag i finanssektorn är identifieringen av KERT-funktioner (*key entrepreneurial risk-taking*) central för denna analys.

([13]) Se avsnitt 371DA(3)(f) i TIOPA.

(17) De brittiska myndigheterna ville även förbättra det brittiska skattesystemets konkurrenskraft ([14]). Detta var ett uttalat mål för CFC-reglerna, som ”tillsammans med sänkningen av bolagsskattesatsen till 22 % 2014 och införandet av patentboxen, (…) utgör ytterligare ett steg mot [den brittiska regeringens] mål att skapa det konkurrenskraftigaste bolagsskattesystemet i G20” ([15]).

(18) I kapitel 2 i del 9A i TIOPA anges stegen för att avgöra om en CFC-avgift ska betalas på (delar av) vinsten i ett utländskt företag när det har fastställts att det utländska företaget är ett CFC-bolag. En CFC-avgift uppstår om

— inget av undantagen på nivån för CFC-bolag är tillämpligt (se skäl 19),

— det finns en ”andelsinnehavare” i Förenade kungariket, med andra ord ett företag med hemvist i Förenade kungariket som (tillsammans med närstående företag) innehar en andel på minst 25 % i CFC-bolaget, och

— CFC-bolaget har ”beskattningsbar vinst” enligt bestämmelserna om systemet med CFC-avgifter.

(19) Målet att begränsa den administrativa bördan och efterlevnadsbördan avspeglas i utformningen av CFC-reglerna, som inriktas på situationer som objektivt sett utgör den största risken för det brittiska finansministeriet. Detta uppnås genom vissa ”förhandsundantag” om risken för att vinst avleds på konstlad väg anses vara låg, dvs. där det är sannolikt att en bedömning från fall till fall antingen visar att överföringen inte är konstlad eller att det inte förekommer någon överföring. Detta är de så kallade undantagen på enhetsnivå i kapitlen 10–14 i del 9A i TIOPA:

— Undantaget *undantagsperioder* anges i kapitel 10 i del 9A i TIOPA, och utgörs av ett tillfälligt undantag (vanligtvis 12 månader) för CFC-bolag som omfattas av brittisk kontroll för första gången.

— Undantaget *undantagna territorier* anges i kapitel 11 i del 9A i TIOPA, och undantar CFC-bolag som utgör en förutsebar låg risk för konstlad överföring på grund av etableringsterritorium och typen av vinst.

— Undantaget för *låg vinst*, en de minimis-regel, anges i kapitel 12 i del 9A i TIOPA, och undantar CFC-bolag med låg vinstnivå under en räkenskapsperiod (vanligen högst 500 000 GBP, varav högst 50 000 GBP är vinster som inte är förenade med handel.

— Undantaget för *låg vinstmarginal* anges i kapitel 13 i del 9A i TIOPA, och undantar CFC-bolag vars vinst inte utgör mer än 10 % av driftsutgifterna. Detta undantag rör CFC-bolag som utför funktioner med förhållandevis lågt mervärde.

— *Skatteundantaget* anges i kapitel 14 i del 9A i TIOPA, och undantar CFC-bolag som betalar en normal till hög faktisk skatt i det territorium där de är etablerade (minst 75 % av den skatt företaget skulle ha betalat om det hade varit skattepliktigt i Förenade kungariket, mätt enligt brittiska regler).

(20) I undantagen på enhetsnivå tas hänsyn till att de flesta utländska dotterbolag inrättas av rent kommersiella skäl. I praktiken innebär detta att brittiska företag oftast inte behöver tillämpa CFC-reglerna om de uppfyller ett av enhetsundantagen. Tillämpningen av de detaljerade utgiftsbestämmelser som utgör systemet med CFC-avgifter och kravet att fastställa ett CFC-bolags beskattningsbara vinst begränsas därför till situationer där inget av enhetsundantagen gäller.

(21) Om inget av undantagen på enhetsnivå är tillämpligt fördelas en ”beskattningsbar vinst” till ”andelsinnehavaren” i Förenade kungariket enligt de brittiska CFC-reglerna. Dessa fastställs genom tillämpning av de kriterier och villkor som anges i kapitlen 3–8 i del 9A i TIOPA, som tillsammans bildar ”systemet med CFC-avgifter” ([16]).

(22) Dessa kapitel är grundläggande för CFC-systemets fungerande. De är utformade som riktade kontroller i syfte att bedöma huruvida ett CFC-bolags förväntade totala vinst omfattas av systemet med CFC-avgifter och således blir ”beskattningsbar vinst”.

([14]) Se HM Treasury, *Consultation on Controlled Foreign Companies (CFC) reform*, juni 2011.
([15]) Underhuset, Public Bill Committee, debatt om finanslagen, den 19 juni 2012, PBC (Bill 001) 2012–2013, s. 466 (uttalande från Exchequer Secretary to the Treasury).
([16]) Kapitel 9 i TIOPA föreskriver en valfri, alternativ regel för viss vinst som normalt omfattas av systemet med CFC-avgifter i kapitel 5, men som inte formellt ingår i systemet.

(23) Systemet med CFC-avgifter inleds med ett första ”filter” i kapitel 3 i del 9A i TIOPA, som innehåller allmänna kontroller för att fastställa huruvida någon av de mer detaljerade systemreglerna i kapitlen 4–9 i del 9A i TIOPA över huvud taget är tillämpliga ([17]).

(24) När det gäller kapitlen om avgiftsprinciper är kapitel 4 i del 9A i TIOPA (nedan kallat *kapitel 4*) en allmän bestämmelse och gäller alla CFC-bolag, oavsett typ av vinst, utom CFC-bolag vars vinst uteslutande utgörs av inkomst av näringsverksamhet ([18]) eller finansiella vinster som inte är förenade med handel (”non-trading finance profits”, nedan även kallade *NTFP*). Kapitel 5 i del 9A i TIOPA (nedan kallat *kapitel 5*), tillsammans med kapitel 9 i del 9A i TIOPA (nedan kallat *kapitel 9*), handlar om CFC-bolag vars vinst utgörs av finansiella vinster som inte är förenade med handel. Kapitel 6 i del 9A i TIOPA (nedan kallat *kapitel 6*) handlar om CFC-bolag vars vinst utgörs av finansiella vinster förenade med handel (”trading finance profits”) ([19]).

(25) Systemet med CFC-avgifter syftar till att upptäcka situationer där brittisk vinst har avletts på konstlad väg, vilket generellt innebär att det ”föreligger en betydande avvikelse mellan kärnverksamheter som bedrivs i Förenade kungariket och den vinst från dessa verksamheter som fördelas utanför Förenade kungariket” ([20]). Detta är mest framträdande i kapitel 4 ([21]). Enligt detta kapitel blir ett CFC-bolags förväntade totala vinst från tillgångar som lagligen ägs av CFC-bolaget och från risker som avtalsmässigt har fördelats till CFC-bolaget beskattningsbar vinst om och i den utsträckning förvaltningen av dessa tillgångar och risker utövas från Förenade kungariket ([22]). Detta innebär att man måste överväga om några av de betydelsefulla funktioner som utförs av personer som är relevanta för risktagande eller ekonomiskt ägande av tillgångar som ger upphov till ett CFC-bolags vinst faktiskt utförs i Förenade kungariket ([23]). Därför är förhållandet mellan antalet betydelsefulla funktioner som utförs av personer i Förenade kungariket och antalet sådana funktioner som utförs utanför landet ett grundläggande kriterium för att identifiera beskattningsbar vinst. Detta kriterium används inte bara i de allmänna avgiftsbestämmelserna (kapitel 4), utan exempelvis även i kapitel 5 (finansiella vinster som inte är förenade med handel) ([24]).

([17]) Syftet är att på ett relativt enkelt sätt hålla administrationskostnaderna för CFC-systemet så låga som möjligt. Detta uppnås genom att undanta CFC-bolag som trots att de inte uppfyller några av undantagen på enhetsnivå sannolikt inte kommer att göra (en tillräckligt stor) vinst som avleds på konstlad väg. Villkoren är relativt enkla och följer en riskbaserad metod för att underlätta självbedömning utan särskilda dokumentationskrav. Den grundläggande principen för konstlad överföring, som uppstår när tillgångar och risker har separerats från den underliggande verksamhet som stöder gruppens innehav av dessa tillgångar, är uppenbar här. När det t.ex. gäller vinster förenade med handel behöver CFC-bolaget inte ange att det har beskattningsbar vinst om det inte har tillgångar och inte bär några risker som hanteras eller kontrolleras av verksamheter i Förenade kungariket. I fråga om finansiella vinster som inte är förenade med handel, t.ex. om 5 % eller mindre av ett CFC-bolags vinst hör till den kategorin (5 % trygg kapitalplacering), anses den vara underordnad inkomst av näringsverksamhet och undantas från kapitel 5 enligt kapitel 3 i del 9A i TIOPA.

([18]) Avsnitt 371CA(1)–(11) i TIOPA. Inkomst från fastighetsverksamhet undantas helt från systemet med CFC-avgifter och från definitionen av resultaträkning när det gäller undantagen på enhetsnivå i kapitlen 10–14, se *HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM248550.

([19]) Kapitel 7 i del 9A i TIOPA handlar om CFC-bolag vars vinst kommer från captivebolag. Kapitel 8 i del 9A i TIOPA handlar om CFC-bolag vars vinst kommer från vissa dotterbolag till reglerade finansiella företag. Kapitlen 15–22 i del 9A i TIOPA innehåller olika verksamhetsbestämmelser och administrativa bestämmelser, såsom bestämmelser för att förebygga dubbelbeskattning, regler om kontroll och definitioner samt ett antal andra regler för hur de brittiska skattemyndigheterna ska tillämpa CFC-reglerna.

([20]) HMRC, *CFC reform: response to consultation*, december 2011, sammanfattning, viktiga punkter.

([21]) Avsnitt 371DA i TIOPA, se även *HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM200100: ”Kapitel 4 innehåller en mekanism för att fastställa i vilken utsträckning ett CFC-bolags förväntade totala vinst […] omfattas av systemet med CFC-avgifter (’kapitel 4-vinster’), och följaktligen kan vara föremål för CFC-avgiften på grund av specifika verksamheter i Förenade kungariket som har gett upphov till den vinsten för CFC-bolaget.”

([22]) *HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM200100 samt INTM197200: ”Kapitel 4 är tillämpligt på och innebär att utländska vinster förenade med handel omfattas av CFC-avgiften […] om CFC-bolaget överför vinst från Förenade kungariket genom att separera tillgångar och risker från den underliggande verksamhet som stöder gruppens innehav av dessa tillgångar, eller som nödvändigtvis är förknippad med att bolaget bär den risken.”

([23]) Se avsnitt 371DA(3)(f) i TIOPA. Se även *HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM200300.

([24]) Följande anges i *HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM203310: ”I kapitel 5, liksom i kapitel 4, identifieras finansiella vinster som inte är förenade med handel från tillgångar som ägs av CFC-bolaget och vinst från risker som fördelas till CFC-bolaget i situationer där betydelsefulla funktioner som utförs av personer (SPF) utförs i Förenade kungariket.” Detta innebär att många av stegtesterna från kapitel 4 används i kapitel 5.

(26) När det gäller finansieringsvinster medges det dock i CFC-reglerna att det kanske inte alltid är tillräckligt att enbart tillämpa SPF-testet för att skydda den brittiska bolagsskattebasen. Kapitlen 5–9 innehåller därför ytterligare tester för finansiella vinster som inte är förenade med handel och andra typer av passiva vinster. Ett CFC-bolags vinst kan vara föremål för CFC-avgiften enligt fler än ett avgiftskapitel, men CFC-avgiften kan bara tas ut en gång ([25]).

2.1.3 *CFC-avgift för finansiella vinster som inte är förenade med handel*

(27) Finansiella vinster som inte är förenade med handel omfattar alla finansiella vinster som inte är finansiella vinster förenade med handel. Finansiella vinster förenade med handel behandlas i kapitel 6. Finansiella vinster som inte är förenade med handel kan omfatta både finansieringsvinst från företagsinterna lån och finansieringsvinst från externa lån (inklusive inlåning), under förutsättning att vinsten inte är förenad med handel ([26]).

(28) Testet för att bedöma om finansiella vinster som inte är förenade med handel omfattas av systemet med CFC-avgifter anges i kapitel 5. Ett alternativt val är kapitel 9, vilket dock omfattas av vissa villkor ([27]). Kapitel 5 innehåller två allmänna tester och två tester som särskilt inriktas på vissa situationer av missbruk som inte omfattas av dessa allmänna tester. Kapitel 5 innehåller ett SPF-test i syfte att undersöka förekomsten av verksamhet i Förenade kungariket. Det bygger i stor utsträckning på SPF-testet i kapitel 4. Kapitel 5 bygger dock inte enbart på detta test, eftersom generering av finansieringsvinst i stor utsträckning är en kapitalintensiv verksamhet som inte alltid kräver betydelsefulla funktioner som utförs av personer.

(29) Kapitel 5 innehåller följande tester för att identifiera beskattningsbar vinst med avseende på finansiella vinster som inte är förenade med handel:

— För det första anses finansiella vinster som inte är förenade med handel i ett CFC-bolag omfattas av systemet med CFC-avgifter om vinsten härrör från tillgångar och risker som hanteras av relevanta betydelsefulla funktioner som utförs av personer ([28]) i Förenade kungariket (avsnitt 371EB i TIOPA). Enligt CFC-reglernas allmänna logik är grunden för att tillämpa CFC-avgiften i detta fall att Förenade kungariket måste kunna beskatta vinst från verksamheter som genomförs i landet ([29]).

— För det andra finns det ett alternativt test för att undersöka hur det lån eller den inlåning som ger upphov till finansiella vinster som inte är förenade med handel har finansierats. Oavsett var de betydelsefulla funktioner som utförs av personer är belägna anses finansiella vinster som inte är förenade med handel omfattas av

([25]) Tillämpningen av kapitel 4-testet på vissa typer av ett CFC-bolags finansiella vinster förenade med handel kan exempelvis leda till slutsatsen att ingen vinst omfattas av systemet med CFC-avgifter på grundval av kapitel 4. Den slutsatsen utesluter dock inte möjligheten att en del av eller hela den finansiella vinsten förenad med handel kan omfattas av systemet med CFC-avgifter – och således bli beskattningsbar vinst – på grundval av kapitel 6.

([26]) Ett utländskt dotterbolag som är involverat i en eller flera tillfälliga företagsinterna finansieringstransaktioner måste tillämpa kapitel 5-testerna för att bedöma huruvida CFC-avgiften är tillämplig, medan ett dotterbolag som deltar i gruppens aktiva likviditetsförvaltning antingen måste tillämpa kapitel 4 med allmänna bestämmelser eller kapitel 6, som specifikt handlar om finansiella vinster förenade med handel.

([27]) Ett CFC-bolag som både genererar finansiella vinster som inte är förenade med handel och andra typer av vinst kan även behöva tillämpa andra avgiftskapitel, medan CFC-bolag som endast genererar vinst som utgörs av annan finansieringsvinst endast behandlas i kapitlen 5 och 9.

([28]) Detta test har stora likheter med det test som tillämpas enligt kapitel 4 för att bedöma konstlad överföring av ”annan vinst” i ett CFC-bolag, huvudsakligen normal affärsvinst. Testet för att undersöka om finansiella vinster som inte är förenade med handel från tillgångar som ägs av CFC-bolaget och från risker som fördelas till det bolaget har samband med de relevanta betydelsefulla funktioner som utförs av personer i Förenade kungariket, innehåller hänvisningar till principerna från den godkända OECD-metoden enligt OECD:s rapport om fördelning av vinster till fasta driftställen från 2010. Det omfattar därför även begreppet ”KERT-funktioner”, som används för företag i finanssektorn.

([29]) Om ett CFC-bolag får ränteintäkter från lån och de relevanta beslutsprocesserna och tillsynsfunktionerna i samband med beviljandet och förvaltningen av lånet och räntebetalningarna äger rum i Förenade kungariket omfattas ränteintäkterna av CFC-reglerna och beskattas i Förenade kungariket.

systemet med CFC-avgifter i den utsträckning vinsten finansieras med relevanta medel i Förenade kungariket (avsnitt 371EC i TIOPA). Relevanta medel i Förenade kungariket är alla medel eller tillgångar som utgör eller härrör (direkt eller indirekt) från kapital som har ”anknytning till Förenade kungariket” ([30]). Den logiska grunden för att tillämpa CFC-avgiften i detta fall är att undvika att passiva intäkter från kapital som har anknytning till Förenade kungariket undgår beskattning i landet till följd av ett bidrag till ett CFC-bolag.

(30) De två testen är alternativ, vilket innebär att finansiella vinster som inte är förenade med handel anses omfattas av systemet med CFC-avgifter om antingen det första eller det andra testet är uppfyllt. Kapitel 5 innehåller även två ytterligare alternativa tester som inriktas på särskilda typer av skatterelaterade arrangemang. Om finansiella vinster som inte är förenade med handel omfattas av dessa två specifika tester tillämpas en CFC-avgift trots att inga betydelsefulla funktioner utförs av personer i Förenade kungariket och det inte föreligger kapital som har anknytning till Förenade kungariket ([31]).

2.1.4 *CFC-avgift för vinst som utgörs av finansiella vinster förenade med handel*

(31) Ett CFC-bolags finansiella vinster förenade med handel, vilken vanligen utgörs av vinst från aktiva bank- eller försäkringsverksamheter, anses omfattas av systemet med CFC-avgifter om det allmänna SPF-testet i kapitel 4 är uppfyllt, men även om det specifika testet i kapitel 6 är uppfyllt ([32]).

(32) I testet i kapitel 6 görs ingen åtskillnad mellan finansiella vinster förenade med handel från företagsinterna finansiella transaktioner å ena sidan och från transaktioner med icke-närstående motparter å andra sidan. Multinationella företag centraliserar ofta finansfunktioner till finansförvaltningsföretag. Sådana företags verksamhet kan utgöra finansiell handel, vilket innebär att vinsten från sådan handel skulle omfattas av kapitlen 4 och 6 (finansiella vinster förenade med handel), i stället för kapitlen 5 och 9 (finansiella vinster som inte är förenade med handel) ([33]). Om ett CFC-bolag är ett finansförvaltningsföretag för en grupp ([34]) kan det dock välja alternativet att dess finansiella vinster förenade med handel behandlas som finansiella vinster som inte är förenade med handel (genom anmälan till en tjänsteman vid den brittiska skatte- och tullmyndigheten) ([35]). Om CFC-bolaget väljer detta alternativ är kapitel 5 tillämpligt för att fastställa huruvida CFC-avgiften ska tas ut för den vinst som ska behandlas som finansiella vinster som inte är förenade med handel, och det skattepliktiga subjektet har rätt att begära det undantag som anges i kapitel 9.

2.2 **Den omtvistade åtgärden: Undantaget för finansiering av företagsgrupper**

(33) Testen i kapitel 5 är inte det enda sättet att fastställa om, och i så fall i vilken utsträckning, CFC-avgiften ska tas ut för finansiella vinster som inte är förenade med handel i ett CFC-bolag. I kapitel 9 anges att om ett CFC-bolag genererar finansiella vinster som inte är förenade med handel, och den vinsten omfattas av kriterierna i kapitel 5, kan ett partiellt undantag (75 %) eller fullständigt undantag (upp till 100 %) gälla för att fastställa CFC-avgiften för finansiella vinster som inte är förenade med handel från ett lån till ett utländskt gruppföretag. I detta beslut kallas denna bestämmelse *undantaget för finansiering av företagsgrupper* eller *den omtvistade åtgärden*.

([30]) Kapital som har anknytning till Förenade kungariket definieras som ett direkt eller indirekt, formellt eller informellt kapitalbidrag till CFC-bolaget från ett företag som har anknytning till Förenade kungariket samt eventuell vinst i CFC-bolaget som har identifierats som ”vinst som har avletts på konstlad väg” under en tidigare räkenskapsperiod och som nu används för att finansiera CFC-bolagets lån.

([31]) Syftet med dessa ytterligare specifika tester är att undersöka om finansiella vinster som inte är förenade med handel härrör från utdelningar till företag med hemvist i Förenade kungariket eller arrangemang rörande finansiella leasingavtal i Förenade kungariket.

([32]) Enligt det specifika testet i kapitel 6 omfattas finansiella vinster förenade med handel av systemet med CFC-avgifter om vinsten finansieras med överskjutande aktiekapital från kapitalbidrag med anknytning till Förenade kungariket. I det alternativa testet i kapitel 5 används det bredare kriteriet ”all kapitalfinansiering med anknytning till Förenade kungariket” för att fastställa om finansiella vinster som inte är förenade med handel omfattas av systemet med CFC-avgifter. Det specifika testet i kapitel 6 avseende finansiella vinster förenade med handel grundas däremot på CFC-bolagets ”fria överskottskapital”, dvs. kapital utöver det kapitalinnehav som CFC-bolaget rimligen skulle kunna förväntas ha om det inte var ett dotterbolag till 51 % till ett annat företag (avsnitt 371FA i TIOPA). Förväntad vinst omfattas endast av systemet med CFC-avgifter om bolaget åtnjuter finansiering med överskjutande aktiekapital i form av kapital med anknytning till Förenade kungariket.

([33]) Ett sådant företag fungerar på ett liknande sätt som en bank som tillhandahåller privata banktjänster: en hög transaktionsvolym, en stor mängd inkommande och utgående medel, risksäkringsverksamhet. Strukturell utlåningsverksamhet finansieras huvudsakligen från gruppinlåning, och vinsten består i stort sett av marginaler mellan utlånings- och inlåningsverksamheten.

([34]) Avsnitt 316(5)–(11) i TIOPA tillämpas för att avgöra om ett CFC-bolag är ett ”finansförvaltningsföretag för en grupp”.

([35]) Se avsnitt 371CE(2) i TIOPA.

(34) Undantaget för finansiering av företagsgrupper tillämpas endast på de vinster som omfattas av kapitel 5. Undantaget fungerar genom att avgiftsbestämmelserna i kapitel 5 ersätts med en mekanisk regel där CFC-avgiften fastställs till ett belopp som motsvarar 25 % av finansiella vinster som inte är förenade med handel som uppstår från kvalificerade låneförhållanden ([36]) (det partiella undantaget på 75 %) eller under vissa omständigheter ned till 0 % (det fullständiga undantaget). Det partiella undantaget är standardregeln. Om det berörda lånet finansieras med så kallade kvalificerade medel ([37]) har CFC-bolaget rätt till ett undantag på upp till 100 % för den relevanta vinsten som utgörs av finansiella vinster som inte är förenade med handel. Den återstående delen av denna vinst som, beroende på om det partiella eller det fullständiga undantaget är tillämpligt, fortfarande omfattas av systemet med CFC-avgifter, kan dessutom undantas helt från CFC-avgiften enligt den så kallade regeln om ”motsvarande intresse” ([38]).

(35) I de inledande kommentarerna till kapitel 9 i HMRC:s ([39]) vägledning anges att ”undantaget för finansiella vinster som inte är förenade med handel i kapitel 9 har införts för att lösa de komplicerade situationer som uppstår till följd av den fungibla karaktären hos pengarna i multinationella grupper”. ([40]) De brittiska myndigheterna har förklarat att inkluderingssatsen (”inclusion rate”) på 25 % (75 %-undantaget) i avsaknad av skatteöverväganden grundas på antagandet att ett CFC-bolag som endast finansieras med egna medel och genererar finansiella vinster som inte är förenade med handel skulle finansieras från Förenade kungariket genom en högre andel skulder och en lägre andel egna medel, vilket ger ytterligare finansieringsvinster för moderbolaget i Förenade kungariket ([41]). Undantagsnivån diskuterades med företrädare för det brittiska näringslivet under arbetet med reformen av CFC-systemet. Protokollet från samrådet visar att man inledningsvis övervägde ett undantag på 50 % (vilket skulle ge en faktisk skattesats på 10 %). Näringslivets företrädare insisterade på ett högre undantag på 75 %, vilket skulle ge en faktisk skattesats på 2–6 % ([42]).

(36) Den omtvistade åtgärden är endast tillämplig på finansiella vinster som inte är förenade med handel som CFC-bolaget får från lån till utländska gruppföretag som kontrolleras av samma företag med hemvist i Förenade kungariket som kontrollerar CFC-bolaget. Dessa låneförhållanden kallas ”kvalificerade låneförhållanden”. ([43]) Undantaget för finansiering av företagsgrupper används för att mäta i vilken grad finansieringen av det kvalificerade låneförhållandet är kopplad till Förenade kungariket, vilket innebär att multinationella grupper inte behöver spåra den exakta källan till eller historiken för gruppens finansieringsarrangemang och i vilken mån dessa bärs av Förenade kungariket ([44]).

(37) Genom att inge en begäran enligt kapitel 9 i sin bolagsskattebedömning kan alla eventuellt skattepliktiga subjekt som omfattar ett CFC-bolag som genererar finansiella vinster som inte är förenade med handel från ett lån som utgör ett kvalificerat låneförhållande välja att tillämpa de särskilda reglerna i kapitel 9 i stället för de allmänna reglerna i kapitel 5, på villkor att CFC-bolaget godkänns i ett etableringstest. CFC-bolaget godkänns i testet om

([36]) Se skäl 36.

([37]) Kvalificerade medel är de av CFC-bolagets lån som inte direkt eller indirekt har anknytning till gruppens medel. Sådana medel innefattar CFC-bolagets vinst från utlåning till relevanta medlemmar i CFC-gruppen som endast används i CFC-gruppens verksamhet i det relevanta territoriet, eller medel eller andra tillgångar i CFC-bolaget som har anknytning till andelar som CFC-bolaget innehar eller emitterar till medlemmar i CFC-gruppen (se avsnitt 371IB i TIOPA).

([38]) Avsnitt 371IE i TIOPA. Enligt regeln om motsvarande intresse begränsas eventuella återstående CFC-avgifter efter det att det partiella eller fullständiga undantaget har tillämpats till nettoränteutgiften inom gruppen i Förenade kungariket. Begränsningen innebär att ingen CFC-avgift tas ut när de brittiska medlemmarna i gruppen sammantaget har en nettofinansieringsinkomst som motsvarar eller är högre än deras nettofinansieringsavdrag (*HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM216100).

([39]) Det departement i den brittiska regeringen som ansvarar för indrivning av skatter benämns *Her Majesty's Revenue and Customs* (nedan kallad *HMRC*).

([40]) *HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM216100.

([41]) Skrivelse från Förenade kungariket av den 15 januari 2018, punkt 58.

([42]) Punkt 6 i protokollet från mötet i arbetsgruppen för CFC-bolags monetära tillgångar den 4 februari 2011.

([43]) Avsnitt 371IG i TIOPA innehåller regler för spårning för att fastställa när ett lån som beviljas av ett CFC-bolag utgör ett kvalificerat låneförhållande. Reglerna syftar till att hantera situationer där den part som ursprungligen beviljas lånet använder medlen för att själv bevilja ett lån (”regeln om slutlig gäldenär”). Se även *HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM217100.

([44]) Se *HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM216100. Dessutom anges att syftet med detta undantag är att införa en fast låg skattesats för koncernintern finansiering, som i de flesta situationer ”ger upphov till en faktisk bolagsskattesats i Förenade kungariket på vinst från utländska koncerners interna finansiering på 5,75 % till 2014”. HMRC, samråd om CFC-reformen, juni 2011, punkt 1.10.

det inom det territorium där det är skattemässigt hemmahörande förfogar över lokaler som används (eller är avsedda att användas) permanent i en rimlig utsträckning, och varifrån CFC-bolaget helt eller huvudsakligen bedriver sin verksamhet i territoriet ([45]).

2.3 **Ändringar av Förenade kungarikets CFC-regler**

(38) Den 6 juli 2018 meddelade Förenade kungariket att finanslagen 2018–2019 skulle innehålla ändringar av CFC-reglerna för att genomföra rådets direktiv (EU) 2016/1164 ([46]) (nedan kallat *direktivet om skatteflykt*). Ändringarna rör för det första definitionen av kontroll, vilket påverkar all vinst som är föremål för CFC-avgiften, och för det andra närvaron av betydelsefulla funktioner som utförs av personer i Förenade kungariket vid tillämpningen av undantaget för finansiering av företagsgrupper för finansiella vinster som inte är förenade med handel. Den första ändringen är således av en mer allmän karaktär, medan den andra ändringen specifikt påverkar den omtvistade åtgärdens omfattning.

(39) Den andra ändringen innebär att möjligheten att utnyttja undantaget för finansiering av företagsgrupper begränsas. Skattepliktiga subjekt får inte längre ansöka om undantaget enligt kapitel 9 för finansiella vinster som inte är förenade med handel från kvalificerade låneförhållanden i stället för att tillämpa kapitel 5, om vinsten i fråga härrör från tillgångar och risker som förvaltas av betydelsefulla funktioner som utförs av personer i Förenade kungariket. Dessa ändringar antogs som en del av finanslagen 2019 under avsnitt 20 (kontrollerade utländska företag: undantag för och kontroll av finansbolag), punkt 2, och trädde i kraft den 1 januari 2019 ([47]).

2.4 **Situationen internationellt och i EU**

(40) Många länder har infört CFC-regler för att förhindra att skattebetalare undviker eller skjuter upp skatt genom att överföra vinst till lågbeskattade utländska dotterbolag. Alla CFC-regler syftar till att under vissa omständigheter beskatta vinst i vissa utländskt hemmahörande subjekt till samma sats som gäller för subjektets aktieägare som är hemmahörande i det berörda landet. Den exakta tillämpningen av reglerna i olika länder kan dock variera avsevärt ([48]), eftersom reglerna och kriterierna för att fastställa dessa faktorer måste anpassas till det inhemska bolagsskattesystem som de ingår i, samtidigt som de följer det berörda landets skattepolitiska mål.

2.4.1 *OECD:s vägledning (BEPS-projektet)*

(41) I sin åtgärdsplan mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster ([49]) konstaterar Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (nedan kallad *OECD*) att många länder har infört CFC-regler för att hantera en av källorna till urholkning av skattebasen och överföring av vinster (nedan kallad *BEPS*). Detta rör särskilt möjligheten att skapa närstående utomlands hemmahörande skattebetalare och på så sätt avleda vinst från ett hemmahörande företag via det utomlands hemmahörande närstående företaget. Den slutliga BEPS-rapporten om åtgärd 3 rörande användningen av CFC-reglerna innehåller rekommendationer både för OECD-medlemmar och länder som inte är medlemmar i OECD som de kan använda för att utforma effektiva CFC-regler ([50]). Rapporten utarbetades för att se till att de jurisdiktioner som väljer att tillämpa CFC-reglerna kan göra detta på ett effektivt sätt så att de kan förhindra att skattebetalare överför vinst till utländska dotterbolag för att undvika beskattning. I rapporten nämns Förenade kungarikets CFC-regler som ett exempel på användningen av de begrepp som OECD har utformat för att identifiera gruppens betydelsefulla funktioner som utförs av personer för varje tillgång i syfte att fastställa reglernas omfattning ([51]).

([45]) Avsnitt 371DG i TIOPA. HMRC har publicerat ytterligare vägledning om hur testet ska genomföras i samband med kapitel 9 och NTFP (*HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM216650).

([46]) Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 19.7.2016, s. 1).

([47]) http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2019/1/pdfs/ukpga_20190001_en.pdf

([48]) Detta rör exempelvis definitionen av kontroll, låg skatt och överförd vinst, men även administrativa bestämmelser om beräkningen av CFC-bolags vinst och åtgärder för att förebygga dubbelbeskattning.

([49]) OECD (2013), *Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting*, OECD Publishing. *http://dx.doi.org/10.1787/9789264202719-en*

([50]) OECD (2015), *Designing Effective Controlled Foreign Company Rules, Action 3 – 2015 Final Report*, OECD/G20 BEPS-projektet, OECD Publishing, Paris. *http://dx.doi.org/10.1787/9789264241152-en*

([51]) OECD (2015), *Designing Effective Controlled Foreign Company Rules, Action 3 – 2015 Final Report*, punkt 85, fotnot 12. Rapporten innehåller inga hänvisningar till speciella undantag i CFC-reglerna för gruppers finansieringsinkomster.

2.4.2 *Direktivet om skatteflykt*

(42) På unionsnivå antog rådet direktivet mot skatteflykt den 12 juli 2016 ([52]). Direktivets skäl innehåller uttryckliga hänvisningar till slutrapporterna om OECD:s 15 åtgärdspunkter mot BEPS och rådets slutsatser av den 8 december 2015, där rådet betonar behovet av att finna gemensamma och flexibla lösningar på EU-nivå som är i enlighet med OECD:s BEPS-slutsatser. Följande anges även i skälen:

> ”Reglerna om utländska kontrollerade bolag (CFC) får till följd att inkomster från ett lågt beskattat kontrollerat dotterbolag omfördelas till dess moderbolag. Då blir moderbolaget skattepliktigt för inkomsten i den stat där det är skattemässigt hemmahörande. Beroende på de politiska prioriteringarna i den staten, kan reglerna om utländska kontrollerade bolag vara inriktade på hela det lågt beskattade dotterbolaget eller specifika inkomstkategorier eller begränsas till inkomster som artificiellt har avletts till dotterbolaget.”

(43) Den faktiska CFC-regeln fastställs i artikel 7 i direktivet om skatteflykt. Enligt artikeln kan medlemsstaterna välja mellan två olika typer av CFC-regler. Standardregeln för de typer av vinster som – om de är lågbeskattade – bör beskattas enligt CFC-regeln anges i punkterna 1, 2 a och 3 i artikel 7. En alternativ regel som grundas på ett SPF-test anges i punkterna 1, 2 b och 4 i artikel 7: ett CFC-bolags vinst från betydelsefulla funktioner som utförs av personer i den kontrollerande medlemsstaten är föremål för en CFC-avgift ([53]).

(44) Artikel 7 har, i de mest relevanta delarna, följande lydelse:

> *”Artikel 7*
>
> **Regel om kontrollerade utländska bolag**
>
> 1. Skattebetalarens medlemsstat ska behandla ett subjekt (…) som ett kontrollerat utländskt bolag om följande villkor är uppfyllda: (…).
>
> 2. Om ett subjekt (…) betraktas som ett kontrollerat utländskt bolag enligt punkt 1 ska skattebetalarens medlemsstat i skattebasen inbegripa
>
> a) ett subjekts ej utdelade inkomster eller det fasta driftställets inkomster, från kategorierna
>
> i) räntor eller andra inkomster som genereras av finansiella tillgångar,
>
> (…).
>
> Detta led ska inte tillämpas om det kontrollerade utländska bolaget bedriver verklig ekonomisk verksamhet som stöds av personal, utrustning, tillgångar och lokaler, vilket visas av relevanta fakta och omständigheter.
>
> (…).
>
> eller
>
> b) ett subjekts eller ett fast driftställes ej utdelade inkomster, från icke-genuina arrangemang som har genomförts med det huvudsakliga syftet att uppnå en skattefördel.
>
> Vid tillämpning av detta led ska ett arrangemang eller en uppsättning arrangemang betraktas som icke-genuina i den mån som subjektet eller det fasta driftstället inte skulle äga tillgångarna eller inte skulle ha åtagit sig de risker som genererar hela eller delar av dess inkomster om det inte kontrollerades av ett företag i vilket de betydelsefulla funktioner som utförs av personer, som är relevanta för dessa tillgångar och risker, utförs och som är av stor betydelse för att generera det kontrollerade företagets inkomster.
>
> 3. Om en skattebetalares skattebas enligt en medlemsstats regler ska beräknas i enlighet med punkt 2 a får medlemsstaten välja att inte betrakta ett subjekt eller ett fast driftställe som ett kontrollerat utländskt bolag enligt punkt 1 om en tredjedel eller mindre av de inkomster som tillfaller subjektet eller det fasta driftstället ingår i kategorierna enligt punkt 2 a.

([52]) Direktiv (EU) 2016/1164. Enligt artikel 11 i direktivet ska medlemsstaterna genomföra och tillämpa direktivets bestämmelser från och med den 1 januari 2019.

([53]) Metoden för att beräkna CFC-bolags vinster förklaras närmare i artikel 8 i direktivet om skatteflykt.

Om en skattebetalares skattebas enligt en medlemsstats regler ska beräknas i enlighet med punkt 2 a får medlemsstaten välja att inte betrakta finansiella företag som kontrollerade utländska bolag om en tredjedel eller mindre av subjektets inkomster från kategorierna enligt punkt 2 a kommer från transaktioner med skattebetalaren eller dess närstående företag.

(…).”

2.5 **Undantagets omfattning**

(45) Undantaget för finansiering av företagsgrupper har varit i kraft sedan den 1 januari 2013. De skattebetalare som kan utnyttja undantaget för finansiering av företagsgrupper är bolagsskattepliktiga företag som är skattemässigt hemmahörande i Förenade kungariket – eller skattepliktiga subjekt – vilka kontrollerar ett CFC-bolag som genererar finansiella vinster som inte är förenade med handel från ett kvalificerat låneförhållande och i sin inkomstdeklaration ansöker om undantag enligt kapitel 9 för beräkning av CFC-avgiften för denna vinst, i stället för att CFC-avgiften beräknas enligt reglerna i kapitel 5. Dessa skattepliktiga subjekt ingår i en multinationell grupp som minst omfattar det skattepliktiga bolaget med hemvist i Förenade kungariket, CFC-bolaget och det utländska dotterbolag som finansieras via det kvalificerade låneförhållandet, som även det kontrolleras av det skattepliktiga subjektet. Såsom anges i skäl 38 gäller dessa regler sedan den 1 januari 2019 inte längre för finansiella vinster som inte är förenade med handel om de relevanta betydelsefulla funktionerna utförs av personer i Förenade kungariket.

(46) Det krävs inget förhandsgodkännande eller klareringsförfarande på förhand. Förenade kungarikets icke-obligatoriska klareringstjänst för korrekt tolkning av skattelagstiftningen finns även tillgänglig för CFC-reglerna. Kommissionen begärde och fick en förteckning över de icke-obligatoriska klareringar i samband med de reformerade CFC-reglerna som utfärdats av de brittiska myndigheterna från och med införandet av CFC-reglerna och fram till den 31 mars 2014. Dessa omfattade både situationer där det skattepliktiga subjektet begärde icke-obligatorisk klarering enligt kapitel 9, och antingen ansökte om ett partiellt eller fullständigt undantag, och tolkningsfrågor som rörde andra aspekter av Förenade kungarikets CFC-regler, exempelvis när undantaget på enhetsnivå är tillämpligt. Eftersom alla icke-obligatoriska klareringar utfärdas av HMRC innehåller de råd i händelse av osäkerhet vid tolkningen av en viss rättslig bestämmelse.

3. **SKÄL TILL ATT INLEDA FÖRFARANDET**

(47) Kommissionen beslutade att inleda det formella granskningsförfarandet eftersom den preliminärt ansåg att undantaget för finansiering av företagsgrupper utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget, och för att den tvivlade på att undantaget kunde anses vara förenligt med den inre marknaden.

(48) Kommissionen ansåg preliminärt att undantaget för finansiering av företagsgrupper utgjorde en *stödordning* i den mening som avses i artikel 1 d i rådets förordning (EU) 2015/1589 ([54]), eftersom syftet med undantaget, utan att ytterligare genomförandeåtgärder krävs, är att undanta brittiska gruppenheter som tillhör multinationella grupper från den CFC-avgift som i annat fall skulle vara tillämplig på finansiella vinster som inte är förenade med handel som genereras av de CFC-bolag som kontrolleras av dessa subjekt.

(49) Kommissionen ansåg preliminärt att den omtvistade åtgärden möjliggjorde en selektiv fördel. Den ansåg att undantaget för finansiering av företagsgrupper utgjorde ett undantag från Förenade kungarikets CFC-regler (vilka kommissionen ansåg vara referenssystemet i det här fallet), eftersom vissa finansiella vinster som inte är förenade med handel undantogs från CFC-avgiften.

([54]) Med verkan från och med den 14 oktober 2015 upphävde och ersatte rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 24.9.2015, s. 9), upphävde och ersatte rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1). Alla hänvisningar till förordning (EG) nr 659/1999 ska förstås som hänvisningar till förordning (EU) 2015/1589 och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga II i den senare.

(50) Kommissionen hyste också den preliminära åsikten att den fördel som beviljats genom den omtvistade åtgärden var selektiv eftersom den endast fanns tillgänglig för aktörer som genomför finansiella transaktioner som omfattar närstående utländska gäldenärer, och inte fanns tillgänglig för aktörer som genomför andra finansiella transaktioner som antingen omfattar närstående brittiska gäldenärer eller tredjepartsgäldenärer, vare sig de är baserade i Förenade kungariket eller i utlandet, trots att samtliga aktörer förefaller befinna sig i en i situation som är jämförbar i faktiskt och rättsligt hänseende med de brittiska CFC-reglernas mål.

(51) Kommissionen hyste vidare den preliminära åsikten att undantaget för finansiering av företagsgrupper inte var berättigat på grund av de brittiska CFC-reglernas karaktär eller förvaltning, eftersom finansiella vinster som inte är förenade med handel från kvalificerade låneförhållanden inte anses utgöra en lägre risk för konstlad överföring av vinster jämfört med andra typer av finansiella vinster som inte är förenade med handel. Kommissionen ansåg inte att den omtvistade åtgärden förefaller vara nödvändig för att eftersträva ett logiskt och berättigat mål, och även om så skulle vara fallet, ansåg kommissionen att åtgärden var oproportionerlig.

(52) Eftersom alla andra villkor i artikel 107.1 i fördraget var uppfyllda drog kommissionen den preliminära slutsatsen att undantaget för finansiering av företagsgrupper utgjorde statligt stöd. Eftersom de brittiska myndigheterna inte lade fram några argument som visade att något av undantagen i artikel 107.2 eller 107.3 i fördraget kunde vara tillämpliga, och mot bakgrund av att åtgärden hade karaktären av driftstöd, tvivlade kommissionen på att den kunde anses vara förenlig med den inre marknaden. Kommissionen beslutade således att inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 108.2 i fördraget med avseende på den omtvistade åtgärden.

4. SYNPUNKTER FRÅN FÖRENADE KUNGARIKET

(53) De brittiska myndigheterna instämmer inte i de farhågor som kommissionen ger uttryck för i beslutet att inleda förfarandet. I sin skrivelse av den 15 januari 2018 som svar på beslutet att inleda förfarandet framför de brittiska myndigheterna fyra argument till stöd för sin åsikt att undantaget för finansiering av företagsgrupper inte medför statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget:

a) Undantaget för finansiering av företagsgrupper gynnar inget företag och utgör inte heller en fördel. Det är utformat för att fastställa gränserna för bolagsskattebasen genom att definiera vinst som avleds på konstlad väg i stället för att skapa ett undantag från den fastställda skattebasen.

b) Det relevanta referenssystemet bör vara Förenade kungarikets bolagsskattesystem ([55]).

c) Undantaget för finansiering av företagsgrupper är inte ett undantag från referenssystemet eftersom det inte görs åtskillnad mellan ekonomiska aktörer som, mot bakgrund av målen för referenssystemet, befinner sig i en situation som är jämförbar i faktiskt och rättsligt hänseende.

d) Om undantaget för finansiering av företagsgrupper inte utgör ett undantag från referenssystemet kan det berättigas av de grundläggande och vägledande principerna för referenssystemet.

De brittiska myndigheterna lade fram ytterligare argument i en skrivelse av den 22 mars 2018, kommentarer om de berörda parternas synpunkter i en skrivelse av den 23 februari 2018 och ytterligare klargöranden av hur CFC-reglerna tillämpas på finansiella vinster i en skrivelse av den 3 juli 2018.

4.1 Synpunkter på förekomsten av en fördel

(54) De brittiska myndigheterna hävdar att undantaget för finansiering av företagsgrupper inte bidrar till att förbättra ett företags finansiella ställning genom att minska utgifter som normalt skulle ingå i företagets budget, eller genom att sänka den skatt som företaget normalt skulle betala, och att åtgärden därför inte utgör en selektiv fördel för ett företag. De påminner om att bolagsskattereformen 2013 ledde till att skattesystemet fick en mer territoriell karaktär, vilket innebär att vinster i ett utländskt hemmahörande företag vanligen inte beskattas i Förenade kungariket (om företaget inte har ett fast driftställe i landet), och att företag som är hemmahörande i Förenade kungariket vanligtvis inte betalar skatt för vinster i sina (utländskt) hemmahörande dotterbolag. CFC-systemet utgör undantaget från dessa allmänna principer. Syftet med systemet är att företag som är hemmahörande i Förenade kungariket ska betala skatt på vinster i sina utländskt hemmahörande dotterbolag, i den mån dessa vinster på konstlad väg har avletts från Förenade kungariket.

([55]) De brittiska myndigheterna konstaterar dock att om målen är korrekt definierade blir resultatet av bedömningen av stödåtgärden detsamma även för ett snävare referenssystem, t.ex. Förenade kungarikets CFC-system.

(55) De brittiska myndigheterna hävdar att eftersom syftet med CFC-systemet är att skydda Förenade kungarikets bolagsskattebas är definitionen av konstlad överföring från Förenade kungariket nödvändigtvis beroende av vad Förenade kungariket anser bör ingå i bolagsskattebasen, så länge definitionen är förenlig med unionens lagstiftning.

(56) De brittiska myndigheterna förklarar att CFC-systemets omfattning definieras i kapitel 5 tillsammans med kapitel 9 genom att det fastställs vilka finansiella vinster som inte är förenade med handel som anses ha avletts på konstlad väg. Kapitel 5 innehåller inledande filter för att identifiera finansiella vinster som inte är förenade med handel som eventuellt har avletts på konstlad väg, medan syftet med kapitel 9 är att säkerställa att vinst inte omfattas av avgiften när det baserat på ytterligare kriterier inte är rimligt att anse att vinsten har avletts på konstlad väg.

(57) Enligt de brittiska myndigheterna anses inte vinst som omfattas av undantaget för finansiering av företagsgrupper utgöra vinst som avletts på konstlad väg. Detta innebär att de allmänna principerna för bolagsskattesystemet gäller, och att vinst i ett utländskt hemmahörande dotterbolag inte bör beskattas. Det faktum att denna vinst inte beskattas utgör därför inte en fördel.

(58) De brittiska myndigheterna påpekar också att tribunalen i målet Sanierungsklausel ([56]) slog fast att ett undantag från en bestämmelse för att motverka skatteflykt som inte är förenlig med bestämmelsens ändamål utgör ett undantag. Enligt de brittiska myndigheterna utgör undantaget för finansiering av företagsgrupper dock inte ett sådant undantag, eftersom det inte innebär att CFC-systemet endast tillämpas på vissa ekonomiska aktörer. Syftet är snarare att fastställa huruvida, och i så fall i vilken utsträckning, vinster från koncernintern utlåning kan anses ha avletts från Förenade kungariket på konstlad väg. De brittiska myndigheterna anser därför att undantaget är förenligt med CFC-systemets mål.

4.2 **Synpunkter på selektivitet**

4.2.1 *Referenssystemet bör vara Förenade kungarikets bolagsskattesystem*

(59) De brittiska myndigheterna instämmer inte i kommissionens ståndpunkt i beslutet att inleda förfarandet om att det brittiska CFC-systemet är referenssystemet, utan anger i stället det brittiska bolagsskattesystemet som det korrekta referenssystemet. De brittiska myndigheterna anser att syftet med och utformningen av CFC-systemet endast kan förstås mot bakgrund av Förenade kungarikets allmänna bestämmelser om beskattning av bolagsvinst.

(60) De brittiska myndigheterna anser vidare att förståelsen av definitionen av bolagsvinst, hur olika inkomst- och utgiftstyper behandlas och när de erkänns i det brittiska bolagsskattesystemet i stort, är avgörande för att förstå de möjligheter till missbruk som CFC-systemet är avsett att motverka.

(61) De brittiska myndigheterna förklarar att CFC-systemet bara är en av flera åtgärder mot skatteflykt för att skydda den brittiska bolagsskattebasen, och att den strategi som Förenade kungariket har valt i sitt bolagsskattesystem för prissättning av koncerninterna affärer och dess allmänna skyddsåtgärder för att skydda skattebasen, såsom reglerna för ”avledd vinstskatt” och ”hybrida missmatchningar”, är viktiga för att förstå CFC-systemet som en del i Förenade kungarikets åtgärder för att skydda sig mot konstlad överföring av vinst.

(62) Enligt de brittiska myndigheterna är det viktigt att känna till de allmänna politiska överväganden som ligger till grund för det brittiska bolagsskattesystemet för att förstå den detaljerade utformningen av CFC-reglerna – det vill säga behovet av ett administrativt system som ger proportionerliga resultat för olika typer av företag inom Förenade kungarikets bolagsskattesystem, samtidigt som det uppfyller unionens lagstiftning om de grundläggande friheterna ([57]).

(63) Om CFC-systemet anses utgöra referenssystemet hävdar de brittiska myndigheterna att målet för CFC-systemet måste definieras enligt det bolagsskattesystem som det tillämpas i. I så fall kan CFC-systemets mål beskrivas enligt följande: ”Att skydda Förenade kungarikets bolagsskattebas genom att identifiera sådan vinst som rimligen kan antas ha avletts från Förenade kungariket på konstlad väg så att den beskattas i Förenade kungariket, vilket uppnås genom en uppsättning administrativa regler som är förenliga med EU-lagstiftningen ([58]).”

([56]) Mål T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH mot Europeiska kommissionen, ECLI:EU:T:2016:60, och mål T-620/11, GFKL Financial Services AG mot Europeiska kommissionen, ECLI:EU:T:2016:59.

([57]) De brittiska myndigheterna beskriver de alternativa strategier som övervägdes under arbetet med reformen av CFC-reglerna fram till de nuvarande CFC-reglerna som antogs 2013. De brittiska myndigheterna förklarar dessutom varför ingen av dessa alternativa strategier valdes (Förenade kungarikets skrivelse av den 22 mars 2018, avsnitt 4).

([58]) Skrivelse från Förenade kungariket av den 15 januari 2018 som svar på kommissionens beslut att inleda förfarandet, skäl 106.

4.2.2 *Undantaget för finansiering av företagsgrupper är inte ett undantag*

(64) De brittiska myndigheterna anser inte att undantaget för finansiering av företagsgrupper i kapitel 9 utgör en fördel som vid första påseendet kan anses vara selektiv på grund av att det inte görs åtskillnad mellan ekonomiska aktörer som, mot bakgrund av de mål som eftersträvas med referenssystemet, befinner sig i en jämförbar situation i faktiskt och rättsligt hänseende.

(65) De brittiska myndigheterna jämför den situation som omfattas av undantaget för finansiering av företagsgrupper – ett CFC-bolag som får finansiella vinster som inte är förenade med handel från ett kvalificerat låneförhållande – med de situationer som inte omfattas av undantaget, nämligen CFC-bolag som får finansiella vinster som inte är förenade med handel från utlåning till parter med anknytning till Förenade kungariket eller tredje parter.

(66) De brittiska myndigheterna anser att dessa tre typer av passiv utlåning – dvs. kvalificerade låneförhållanden, utlåning till parter med anknytning till Förenade kungariket (som de brittiska myndigheterna kallar ”lån till föregående led” – *upstream loans*) och utlåning till tredje parter (som de brittiska myndigheterna kallar ”pengaboxar” – *money boxes*) – är helt olika situationer som skapar olika möjligheter till skatteflykt och ger upphov till olika risker för konstlad överföring, vilket i sin tur innebär att de inte är faktiskt och rättsligt jämförbara.

(67) De brittiska myndigheterna anser att lån till föregående led och pengaboxar inte är kommersiellt motiverade och att de därför utgör en uppenbar indikation på konstlad överföring ([59]). Detta är dock mindre uppenbart i samband med kvalificerade låneförhållanden. När det gäller finansbolag som lånar ut till utländska grupper kan det finnas ett tydligare kommersiellt motiv, och det kan vara svårare att objektivt visa att arrangemangen innebär konstlad överföring av vinster. På grundval av detta hävdar Förenade kungariket att de tre typerna av utlåning inte är faktiskt och rättsligt jämförbara ([60]).

(68) De brittiska myndigheterna påpekar också att kommissionen i tidigare beslut om den nederländska groepsrentebox-ordningen ([61]) och det ungerska systemet för koncerninterna räntebetalningar ([62]) har bekräftat att det finns skillnader mellan ränta från närstående företag och tredjepartsföretag ([63]).

(69) De brittiska myndigheterna instämmer inte i kommissionens åsikt att den högsta risken för skattemotiverade strukturer, särskilt finansieringsarrangemang som utnyttjar arbitrage mellan finansiering med lån respektive eget kapital, i regel anses utgöra koncerninterna förbindelser. De hävdar att undantaget för finansiering av företagsgrupper avspeglar Förenade kungarikets politiska val att inte behandla konstlad överföring av utländsk vinst. Den differentierade behandling som kommissionen har påvisat är därför en inneboende egenskap hos Förenade kungarikets CFC-regler. De brittiska myndigheterna påpekar att CFC-systemet endast rör konstlad överföring av vinst från Förenade kungariket, inte konstlad överföring av utländska gruppers ränta när inte Förenade kungariket blir lidande.

4.2.3 *Undantaget motiveras av de grundläggande och vägledande principerna för referenssystemet*

(70) De brittiska myndigheterna hävdar att om undantaget för finansiering av företagsgrupper faktiskt utgör ett undantag, är detta motiverat mot bakgrund av de grundläggande och vägledande principerna för bolagsskattesystemet och CFC-systemet, dvs. att förhindra konstlad överföring av vinst från Förenade kungariket med hjälp av ett stabilt och hanterligt system som är förenligt med unionslagstiftningen.

([59]) Vid utlåning till föregående led får ett gruppföretag som är hemmahörande i Förenade kungariket dra av ränteutgifterna för lånet från vinsten. Ränteintäkterna från investeringen beskattas inte (eller är föremål för låg skatt) på CFC-nivå. I denna situation anser Förenade kungariket att det faktum att finansiella vinster som inte är förenade med handel inte beskattas på CFC-nivå kombinerat med ränteavdraget i Förenade kungariket utgör en risk för statskassan. Förenade kungariket anser inte att det finns något giltigt kommersiellt skäl för att strukturera finansiering från ett företag som är hemmahörande i Förenade kungariket via ett CFC-bolag i stället för att låna ut pengarna direkt till det andra brittiska företaget. Detta innebär att både ändamålet med och effekten av finansieringsarrangemanget blir att ränteintäkter avleds på konstlad väg från Förenade kungariket, vilket i sin tur ger företaget i fråga en skatteförmån i Förenade kungariket. När det gäller pengaboxar är sannolikheten för att vinst faktiskt avleds på konstlad väg och följderna för Förenade kungarikets skattebas betydande enligt de brittiska myndigheterna.

([60]) Skrivelse från Förenade kungariket av den 3 juli 2018, bilagan, punkt 3.

([61]) Kommissionens beslut 2009/809/EG av den 8 juli 2009 om den groepsrentebox-ordning som Nederländerna planerar att genomföra (C 4/07 (f.d. N 465/06)) (EUT L 288, 4.11.2009, s. 26).

([62]) Kommissionens beslut 2010/95/EG av den 28 oktober 2009 om statligt stöd C 10/07 (f.d. NN 13/07) som Ungern beslutat att genomföra för skatteavdrag för koncerninterna räntebetalningar (EUT L 42, 17.2.2010, s. 3).

([63]) Skrivelse från Förenade kungariket av den 15 januari 2018, skäl 119.

(71) De brittiska myndigheterna framhåller att kapitel 9 grundas på ett mekaniskt test som skapar en lämplig balans mellan målet att endast hantera högriskärenden, samtidigt som man säkerställer att det inte förekommer överinkludering av vinst som inte är förenlig med unionens rättspraxis om de grundläggande friheterna. De brittiska myndigheterna hävdar att enligt EU-domstolens rättspraxis om etableringsfrihet, särskilt Cadbury Schweppes-målet ([64]), kan ingen CFC-utgift tas ut av utländska dotterbolag som bedriver genuin affärsverksamhet. De brittiska myndigheterna påpekar vidare att de mekaniska testerna och fasta procentsatserna har fastställts till nivåer som säkerställer att det inte förekommer överinkludering av vinst. De brittiska myndigheterna anser att denna balans är helt i linje med internationellt vedertagen praxis, särskilt BEPS-rapporten om åtgärd 3.

(72) De brittiska myndigheterna hävdar att kapitlen 5 och 9 avspeglar denna strategi genom att särskilda kriterier används för att skilja mellan riskerna med och effekterna av olika arrangemang på den brittiska skattebasen, kombinerat med en mekanisk metod för att hantera risken för skatteflykt bland olika skattepliktiga subjekt. Denna metod ger rimliga närmevärden för vinst som avletts på konstlad väg i arrangemang där det är svårt att fastställa eller krävs subjektiva bedömningar av det lämpliga kontrafaktiska scenariot. De brittiska myndigheterna anser att undantaget på 75 %/inkluderingssatsen på 25 % i undantaget för finansiering av företagsgrupper skapar denna nödvändiga balans.

5. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(73) Åtta berörda parter inkom med synpunkter. Law Society of England and Wales inkom med synpunkter den 19 december 2017. Joseph Hage Aaronson LLP inkom med synpunkter den 21 december 2017. Fyra berörda parter, som begärde att få vara anonyma, inkom med synpunkter den 22 december 2017. Samma dag inkom synpunkter från Ernst & Young LLP. Den 2 januari 2018 inkom slutligen Vodafone Group plc med sina synpunkter på beslutet att inleda förfarandet. De berörda parterna är antingen företag som har tillämpat undantaget för finansiering av företagsgrupper under de senaste åren eller skattekonsulter tillhandahåller rådgivning till brittiska klienter om internationella beskattningsfrågor, inbegripet tillämpningen av den omtvistade åtgärden, samt i ett fall en nationell brittisk organisation som företräder brittiska rättstillämpare.

(74) Generellt sett överensstämmer de flesta av de berörda parternas synpunkter med de argument som framförts av de brittiska myndigheterna. De nya argument som de berörda parterna har framfört utöver de brittiska myndigheternas argument sammanfattas i detta avsnitt.

5.1 Synpunkter på valet av referenssystem

(75) Flera berörda parter delar Förenade kungarikets åsikt om att referenssystemet är Förenade kungarikets bolagsskattesystem som helhet, eftersom CFC-reglerna utgör en integrerad och nödvändig del av de brittiska bolagsskattebestämmelserna som är tillämpliga på alla företagsgrupper med utländska dotterbolag.

(76) Joseph Hage Aaronson LLP hävdar att Förenade kungarikets CFC-regler är det korrekta referenssystemet, men hävdar att det består av flera sammanhängande mål – att förhindra skatteflykt, begränsa omfattningen till ickegenuina verksamheter utomlands och tillhandahålla ett fungerande system. Kapitlen 5 och 9 samverkar genom att balansera varandra för att uppnå dessa sammanhängande mål. Vissa berörda parter hävdar att om CFC-systemet är det korrekta referenssystemet skulle riktmärket eller standardregeln för att upptäcka vinst som avletts på konstlad väg vara kapitel 4. Den omtvistade åtgärden skulle då inte utgöra ett undantag från systemet eftersom det partiella undantaget är mer betungande än de allmänna reglerna i kapitel 4. Detta beror på att det partiella undantaget ger upphov till brittisk skatt i flera situationer där ett CFC-bolags vinst från handelsverksamhet inte skulle vara föremål för CFC-avgiften enligt kapitel 4, nämligen i situationer där ingen betydelsefull funktion utförs av personer i Förenade kungariket, eller när andelen sådana funktioner är mindre än 50 % av de sammanlagda berörda betydelsefulla funktionerna.

(77) En berörd part påpekar att domstolen har slagit fast att regleringsmetoder inte får påverka bedömningen av selektivitet ([65]). Det blotta faktum att Förenade kungarikets lagstiftningsteknik går ut på att börja med en bred inriktning och sedan begränsa lagstiftningens räckvidd genom specifika bestämmelser som anger vad som anses vara godtagbart, innebär inte att den allmänna regeln är det gängse eller normala systemet.

([64]) Mål C-196/04, Cadbury Schweppes plc och Cadbury Schweppes Overseas Ltd mot Commissioners of Inland Revenue, ECLI:EU:C:2006:544.

([65]) De förenade målen C-106/09 P och C-107/09 P, kommissionen mot Government of Gibraltar och Förenade kungariket, ECLI:EU:C:2011:732.

(78) Flera berörda parter nämner att undantaget för finansiering av företagsgrupper inte avviker från målen för CFC-systemet, utan att det snarare säkerställer efterlevnad av EU-domstolens rättspraxis om etableringsfrihet, nämligen Cadbury Schweppes-målet. För att vara förenlig med Cadbury Schweppes-målet får CFC-systemet endast ta ut en CFC-avgift i händelse av fullständigt konstlade arrangemang som syftar till att kringgå Förenade kungarikets skattelagstiftning, inte för arrangemang som syftar till att kringgå utländsk skattelagstiftning. De berörda parterna ansåg att syftet med undantaget för finansiering av företagsgrupper är att uppnå just detta.

5.2 **Synpunkter på undantaget**

(79) Flera berörda parter anser att endast brittiska företag med CFC-bolag med samma kategori av finansiella vinster som inte är förenade med handel befinner sig i samma situation i faktiskt och rättsligt hänseende. De två situationer som inte omfattas av undantaget för finansiering av företagsgrupper, utlåning till parter som är närstående till Förenade kungariket eller utlåning till tredje parter, skiljer sig tydligt från situationer som omfattar kvalificerade låneförhållanden. Å ena sidan är lån från ett CFC-bolag till ett gruppföretag som är hemmahörande i Förenade kungariket ett tydligt exempel på urholkning av den brittiska skattebasen. Å andra sidan finansierar passiva lån till eller inlåning i en tredje part inte genuin kommersiell verksamhet.

(80) Tvärtom, i den situation som eventuellt kan omfattas av undantaget för finansiering av företagsgrupper, nämligen när brittiska företags CFC-bolag får finansiella vinster som inte är förenade med handel från ett kvalificerat låneförhållande, kan CFC-bolaget ha en lokal förankring och en tydligare kommersiell motivering, exempelvis genom att finansiera utländska gruppföretags genuina verksamheter. Testerna i undantaget för finansiering av företagsgrupper syftar till att upptäcka och utesluta situationer där CFC-avgiften inte bör tas ut enligt Cadbury Schweppes-målet.

(81) De berörda parterna hävdar också att utlåning till tredje parter ger upphov till överskottsvinster för gruppen som helhet, vilka för det mesta avleds på konstlad väg, medan utlåning till utländska parter handlar om att fördela medel inom gruppen för att finansiera driftsbolagens genuina utländska verksamheter.

5.3 **Synpunkter på motiveringen**

(82) De berörda parterna framhåller även att behovet av hanterliga regler kan motivera undantaget för finansiering av företagsgrupper. Några av dem framför argument om proportionaliteten hos skuldsättningsgraden på 1:3 som ligger till grund för nivån på det partiella undantaget (75 %), och hävdar att den inte kan jämföras med vad som skulle vara en rimlig tunn kapitaliseringsgrad. Andra anser att inkluderingssatsen på 25 %/undantaget på 75 % är en praktisk lösning vid omständigheter där det inte är rimligt att kräva att företagen ska fastställa eller spåra källan till varje kapitalbelopp. Detta skulle ge upphov till en stor efterlevnadsbörda.

(83) En berörd part påpekar att vissa skattebetalare kan ha tillämpat de administrativt sett enklare reglerna i kapitel 9 utan att kontrollera om de är mer gynnsamma än reglerna i kapitel 5, vilket i praktiken innebär att dessa skattebetalare kan ha vunnit lite eller inget alls på att tillämpa kapitel 9.

6. **BEDÖMNING MOT BAKGRUND AV REGLERNA FÖR STATLIGT STÖD**

6.1 **Förekomst av stöd**

(84) Enligt artikel 107.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(85) Enligt fast rättspraxis ska samtliga villkor i artikel 107.1 i fördraget vara uppfyllda för att en åtgärd ska anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i den artikeln ([66]). För att en åtgärd ska kunna klassificeras som statligt stöd är det sålunda väletablerad praxis att det, för det första, måste röra sig om en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel som måste kunna tillskrivas staten. För det andra måste denna åtgärd kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna. För det tredje måste åtgärden ge ett företag en selektiv fördel och för det fjärde måste åtgärden snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen ([67]).

([66]) Se mål C-399/08 P, kommissionen mot Deutsche Post, ECLI:EU:C:2010:481, punkt 38 och där angiven rättspraxis.
([67]) Se mål C-399/08 P, kommissionen mot Deutsche Post, ECLI:EU:C:2010:481, punkt 39 och där angiven rättspraxis.

(86) Vad gäller det första villkoret för att konstatera förekomst av statligt stöd har undantaget för finansiering av företagsgrupper sin grund i kapitel 9 i del 9A i TIOPA, som är en rättsakt som nödvändigtvis härrör från staten. Undantaget för finansiering av företagsgrupper kan därför tillskrivas Förenade kungariket.

(87) Vad beträffar finansieringen av åtgärden med hjälp av statliga medel utgör – enligt domstolens fasta rättspraxis – en åtgärd genom vilken offentliga myndigheter beviljar vissa företag en skattebefrielse som, även om den inte innebär en positiv överföring av statliga medel, försätter företagen i en finansiell situation som är fördelaktigare än den situation som övriga skattebetalare befinner sig i, statligt stöd ([68]). Såsom förklaras i avsnitt 2.2 och nedan i avsnitt 6.3, leder undantaget för finansiering av företagsgrupper till en minskad bolagsskattebörda för företag som har tillämpat den omtvistade åtgärden genom en minskning av den CFC-avgift som annars skulle gälla enligt den ordinarie tillämpningen av Förenade kungarikets CFC-regler. Undantaget för finansiering av företagsgrupper leder därför till en förlust av statliga medel, eftersom en minskning av den brittiska bolagsskatt som ska erläggas av de företag som omfattas av den ifrågavarande åtgärden medför en förlust av de skatteintäkter som Förenade kungariket normalt skulle ha förfogat över.

(88) Vad beträffar det andra villkoret för att konstatera förekomst av statligt stöd är de företag som gynnas av den omtvistade åtgärden företag med hemvist i Förenade kungariket som ingår i en multinationell grupp med verksamhet i flera jurisdiktioner, vilket kan omfatta andra medlemsstater. Detta innebär att eventuella fördelar för dessa företag kan påverka handeln mellan medlemsstaterna. Den omtvistade åtgärden ger dessutom större fördelar för brittiska skattebetalare som ingår i multinationella grupper med säte i Förenade kungariket jämfört med brittiska skattebetalare som ingår i multinationella grupper med säte i andra medlemsstater. Detta beror på att undantaget för finansiering av företagsgrupper endast är tillämpligt på ränta från ett utländskt gruppföretag om företaget i fråga kontrolleras av samma företag med hemvist i Förenade kungariket som kontrollerar CFC-bolaget. Det är inte tillämpligt om räntan härrör från ett utländskt gruppföretag som kontrolleras av företag som är hemmahörande i en annan medlemsstat. Undantaget för finansiering av företagsgrupper har med andra ord en dubbel negativ effekt på handeln inom unionen. För det första kan multinationella grupper med säte i Förenade kungariket omlokalisera gruppfinansieringsfunktioner (vilka i stor utsträckning omfattar betydelsefulla funktioner som utförs av personer) utanför Förenade kungariket för att utnyttja den lägre skattesats som undantaget för finansiering av företagsgrupper innebär. För det andra kan utländska multinationella grupper med gruppfinansieringsverksamhet i Förenade kungariket lockas att omstrukturera sig till en multinationell grupp med säte i Förenade kungariket genom att omlokalisera sitt moderbolag till Förenade kungariket för att öka fördelen med undantaget för finansiering av företagsgrupper. Den omtvistade åtgärden kan därför påverka multinationella gruppers val av plats för både sina gruppfinansieringsfunktioner och sitt huvudkontor inom unionen, vilket i sin tur påverkar handeln inom unionen.

(89) En åtgärd som beviljas av staten anses likaså snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen när den tenderar att förbättra mottagarnas konkurrensposition jämfört med andra företag med vilka de konkurrerar ([69]). I den mån den omtvistade åtgärden befriar de företag som gynnas av åtgärden från en börda som de normalt skulle behöva bära genom en minskning av den bolagsskatt som de normalt skulle behöva bära enligt det ordinarie systemet för beskattning av bolagsvinster i Förenade kungariket, snedvrider eller hotar åtgärden att snedvrida konkurrensen genom att stärka dessa företags finansiella ställning. Det fjärde nödvändiga villkoret för att slå fast förekomsten av statligt stöd är därför uppfyllt här.

6.2 **Förekomsten av en ordning**

(90) Kommissionen anser att den omtvistade åtgärden utgör en stödordning i den mening som avses i artikel 1 d i förordning (EU) 2015/1589. Enligt denna artikel avses med stödordning ”varje rättsakt på grundval av vilket individuellt stöd kan beviljas företag som i rättsakten definieras på ett allmänt och abstrakt sätt, utan att några ytterligare genomförandeåtgärder krävs […]”.

(91) I definitionen anges tre kriterier för att en åtgärd ska anses utgöra en stödordning: i) Det måste finnas en rättsakt på grundval av vilken individuellt stöd kan beviljas. ii) Inga ytterligare genomförandeåtgärder ska behövas för att bevilja sådant stöd. iii) Eventuella stödmottagare ska definieras på ett allmänt och abstrakt sätt.

([68]) Se de förenade målen C-106/09 P och C-107/09 P, kommissionen mot Government of Gibraltar och Förenade kungariket, EU:C:2011:732, punkt 72 och där angiven rättspraxis.

([69]) Se mål 730/79, Philip Morris Holland BV mot Europeiska gemenskapernas kommission, ECLI:EU:C:1980:209, punkt 11, samt de förenade målen T-298/97, T-312/97 m.fl., Alzetta Mauro m.fl. mot Europeiska kommissionen, ECLI:EU:T:2000:151, punkt 80.

(92) Vad beträffar det första kriteriet beviljas undantaget för finansiering av företagsgrupper på grundval av TIOPA, en allmän lag som undantaget utgör en integrerad del av.

(93) Vad gäller det andra kriteriet drar kommissionen slutsatsen att inga ytterligare genomförandeåtgärder krävs för att tillämpa undantaget för finansiering av företagsgrupper eftersom det finns tillgängligt för alla multinationella grupper som uppfyller villkoren enligt en enkel ansökan, och eftersom tillämpningen inte kräver några ytterligare godkännanden eller åtgärder från de brittiska myndigheternas sida ([70]).

(94) När det gäller det tredje kriteriet definieras de potentiella mottagarna av undantaget för finansiering av företagsgrupper på ett allmänt och abstrakt sätt i den rättsakt som ligger till grund för beviljandet. Kapitel 9, som utgör den rättsliga grunden för att omfattas av undantaget, gäller på ett allmänt och abstrakt sätt för finansiella vinster som inte är förenade med handel från lån till gruppföretag utanför Förenade kungariket som står under Förenade kungarikets kontroll.

(95) Sammanfattningsvis uppfyller undantaget för finansiering av företagsgrupper de kriterier som fastställs i artikel 1 d i förordning (EU) 2015/1589 för att klassificeras som en stödordning. När det gäller en stödordning kan kommissionen, enligt domstolens rättspraxis, begränsa sig till att undersöka den ifrågavarande ordningens allmänna egenskaper och är inte skyldig att undersöka varje särskilt fall där stödordningen har tillämpats ([71]).

6.3 **Fördel**

(96) När en åtgärd som antagits av en stat förbättrar den finansiella nettosituationen för ett företag föreligger en fördel enligt artikel 107.1 i fördraget ([72]). När det har fastställts att en fördel föreligger bör det hänvisas till effekten av själva åtgärden ([73]). När det gäller skatteåtgärder kan en fördel beviljas genom att på olika sätt minska ett företags skattebörda och framför allt genom att minska skattebasen eller det skattebelopp som ska betalas ([74]).

(97) Den omtvistade åtgärden gör det möjligt för företag som är hemmahörande i Förenade kungariket och omfattas av CFC-avgiften enligt kapitel 5 att begära att CFC-avgiften fastställs till 25 % av dess finansiella vinster som inte är förenade med handel (det partiella undantaget på 75 %) eller till en ännu lägre procentsats, ned till 0 % (det fullständiga undantaget), i den mån dessa vinster finansieras från kvalificerade medel eller om regeln om motsvarande intresse gäller. Undantaget för finansiering av företagsgrupper kan endast begäras för vissa kategorier av finansiella vinster som inte är förenade med handel, nämligen vinst från kvalificerade lånearrangemang.

(98) Den omtvistade åtgärden kommer således alltid att ge en fördel om mer än 25 % av CFC-bolagets finansiella vinster som inte är förenade med handel från kvalificerade låneförhållanden är föremål för en CFC-avgift enligt kapitel 5. Åtgärden kan även ge en fördel om mindre än 25 % av de berörda vinsterna är föremål för en CFC-avgift enligt kapitel 5, beroende på om det fullständiga undantaget är tillgängligt enligt regeln om kvalificerade medel eller regeln om motsvarande intresse.

(99) Det faktum att tillämpningen av den omtvistade åtgärden i stället för bestämmelserna i kapitel 5 ger en fördel bekräftas också i HMRC:s vägledning, i förklaringen om fördelar och nackdelar med att ansöka om den omtvistade åtgärden: ”Om lånet är ett kvalificerat låneförhållande ger kapitel 9 ett gynnsammare resultat för företaget än en CFC-avgift enligt kapitel 5, om inte tillämpningen av TIOPA10 S371EB leder till att åtminstone 75 % av vinsten på lånet inte omfattas av CFC-avgiften. (…) För stora strukturella lån är det vår förhoppning att de flesta, om inte alla, betydelsefulla funktioner utförs av personer i Förenade kungariket ([75]).”

([70]) Klarering kan erhållas genom det icke-obligatoriska klareringsförfarandet. HMRC kan hjälpa företag med hemvist i Förenade kungariket med förklaringar om hur CFC-reglerna tillämpas på deras särskilda omständigheter och lösa eventuella problemområden innan företaget lämnar in sin inkomstdeklaration (se även skäl 46). Det är frivilligt att ansöka om sådan klarering. Det är inte ett villkor för att åtgärden ska tillämpas och utgör inte en genomförandeåtgärd i den mening som avses i artikel 1 d i förordning (EU) 2015/1589.

([71]) Se de förenade målen C-182/03 och C-217/03, Belgien och Forum 187 ASBL mot kommissionen, ECLI:EU:C:2006:416, punkt 82, mål C-248/84, Tyskland mot kommissionen, ECLI:EU:C:1987:437, punkt 18, och mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, ECLI:EU:C:1999:311, punkt 48.

([72]) Mål C-143/99, Adria-Wien Pipeline och Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, ECLI:EU:C:2001:598, punkt 41.

([73]) Mål 173/73, Italien mot kommissionen, ECLI:EU:C:1974:71, punkt 13.

([74]) Se mål C-66/02, Italien mot kommissionen, ECLI:EU:C:2005:768, punkt 78. Mål C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze SpA m.fl., ECLI:EU:C:2006:8, punkt 132. Mål C-522/13, Ministerio de Defensa och Navantia, ECLI:EU:C:2014:2262, punkterna 21–31.

([75]) *HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM203410. Avsnitt 371EB i TIOPA, som det hänvisas till i vägledningen, är den bestämmelse i kapitel 5 som rör SPF-testet. Den föreskriver en CFC-avgift i den mån ett CFC-bolags finansiella vinster som inte är förenade med handel härrör från betydelsefulla funktioner som utförs av personer i Förenade kungariket.

(100) Det faktum att det är valfritt att ansöka enligt kapitel 9 innebär att det skattepliktiga subjektet självt bestämmer om det vill tillämpa reglerna om CFC-avgifter enligt kapitel 5, eller om det vill ansöka om det partiella (75 %) eller det fullständiga undantaget. Företag som är hemmahörande i Förenade kungariket ansöker endast enligt kapitel 9 om det alternativet är mer gynnsamt än att bara tillämpa kapitel 5. Även om det inte helt kan uteslutas att dessa företag väger in administrativa förenklingar i sitt beslut, ansöker företag som är hemmahörande i Förenade kungariket vanligen enligt kapitel 9 om detta leder till en minskning av den CFC-avgift som de annars måste betala enligt kapitel 5.

(101) Generellt sett får mottagare av den omtvistade åtgärden därför en fördel jämfört med en situation där åtgärden inte tillämpas.

6.4 **Selektivitet**

(102) För att en skatteåtgärd ska kunna anses ge en selektiv fördel är det för det första nödvändigt att fastställa vilket ”normalt” eller allmänt skattesystem, även kallat (skatte)referenssystem, som är tillämpligt i den berörda medlemsstaten, och därefter undersöka hur systemet fungerar i förhållande till dess mål ([76]). För det andra bör det bedömas om åtgärden avviker från referenssystemet, i den mån som den gör åtskillnad mellan aktörer som, med hänsyn till målet för detta referenssystem, befinner sig i en jämförbar situation i faktiskt och rättsligt hänseende. Om ett sådant undantag finns anses åtgärden vid första påseendet vara selektiv. Om en åtgärd anses utgöra ett undantag från referenssystemet kan den för det tredje ändå vara motiverad av referenssystemets art och allmänna systematik. I detta avseende åligger det den berörda medlemsstaten att visa att den omtvistade åtgärden är en direkt följd av de grundläggande eller styrande principerna för medlemsstatens referenssystem, och är ett resultat av inneboende mekanismer som krävs för att systemet ska fungera och vara effektivt. Om undantaget från referenssystemet är motiverat av dessa skäl, anses inte åtgärden vara selektiv.

6.4.1 *Referenssystem*

(103) I beslutet att inleda förfarandet ansåg kommissionen att Förenade kungarikets CFC-system var det lämpliga referenssystemet. Det angivna målet för Förenade kungarikets CFC-system är att säkerställa beskattning av vinst som avleds på konstlad väg från Förenade kungariket till utländskt hemmahörande närstående subjekt som står under brittisk kontroll ([77]). På grundval av detta drog kommissionen den preliminära slutsatsen att ett undantag som leder till en selektiv behandling vid första påseendet föreligger om vissa företag med hemvist i Förenade kungariket undantas när de på konstlad väg överför finansiella vinster förenade med handel till ett CFC-bolag som de kontrollerar. Detta beror på att den allmänna regeln är att företag som är hemmahörande i Förenade kungariket beskattas för finansiella vinster som inte är förenade med handel som överförs till ett CFC-bolag som de kontrollerar, och båda befinner sig i en situation som är jämförbar i rättsligt och faktiskt hänseende mot bakgrund av referenssystemets mål (dvs. att säkerställa beskattning av brittisk vinst som på konstlad väg överförs till ett utländskt hemmahörande subjekt som kontrolleras av ett brittiskt företag).

(104) De brittiska myndigheterna och några av de berörda parterna ansåg att det allmänna brittiska bolagsskattesystemet är det lämpliga referenssystemet. De hävdade att syftet med och utformningen av CFC-systemet endast kan förstås mot bakgrund av Förenade kungarikets övergripande regler för beskattning av företagsvinster. Kommissionen instämmer visserligen i dessa argument och bekräftar att målet för det brittiska bolagsskattesystemet är relevant mot bakgrund av Förenade kungarikets CFC-regler, men vidhåller ändå sin åsikt att referenssystemet för att analysera om den omtvistade åtgärden utgör statligt stöd är Förenade kungarikets CFC-regler.

(105) Förenade kungariket hävdar att ”landets bolagsskattesystem har en övervägande territoriell inriktning och är utformat för att beskatta vinst som kan tillskrivas verksamheter och tillgångar i Förenade kungariket” ([78]). Dess mål är således att beskatta skattebetalare som är hemmahörande i Förenade kungariket eller utländskt hemmahörande skattebetalare som har ett fast driftställe i Förenade kungariket för vinst från verksamheter och tillgångar i Förenade kungariket. Beskattning av utländskt hemmahörande skattebetalare som inte har ett fast driftställe i Förenade kungariket faller i princip utanför målet för Förenade kungarikets allmänna bolagsskattesystem. Detta behöver inte nödvändigtvis gälla för utländska vinster som har *avletts på konstlad väg* från Förenade kungariket trots att de kan tillskrivas verksamheter och tillgångar i Förenade kungariket. Regler för att uppnå detta kan faktiskt anses vara en naturlig följd av ett övervägande territoriellt skattesystem som Förenade

([76]) Mål C-374/17, Finanzamt B mot A-Brauerei, ECLI:EU:C:2018:1024, punkterna 35 och 36.
([77]) Se skäl 61 i beslutet att inleda förfarandet. I fotnot 52 i beslutet att inleda förfarandet föreslår kommissionen ett alternativt och mer snävt referenssystem bestående av kapitlen 3, 5 och 9 i TIOPA. Kommissionen har inte gått vidare med detta snävare referenssystem.
([78]) Skrivelse från Förenade kungariket av den 22 mars 2018.

kungarikets bolagsskattesystem, och det brittiska CFC-systemet är exakt en sådan typ av regel. Som de brittiska myndigheterna helt riktigt förklarar, skyddar det brittiska CFC-systemet det brittiska bolagsskattesystemet, tillsammans med en rad andra regler mot missbruk. Målet för Förenade kungarikets CFC-regler är att skydda den brittiska bolagsskattebasen och därigenom säkerställa att det brittiska bolagsskattesystemet uppnår sitt mål. Detta mål uppnås genom att Förenade kungariket beskattar vinst från brittiska verksamheter och tillgångar som anses ha *avletts på konstlad väg* från Förenade kungariket till utländskt hemmahörande närstående subjekt. Målet för Förenade kungarikets CFC-regler härrör från och kan anses utgöra en logisk och nödvändig förlängning av målet för Förenade kungarikets allmänna bolagsskattesystem.

(106) De brittiska myndigheterna har med rätta tagit upp dessa faktorer, men det innebär inte att referenssystemet för bedömningen av den omtvistade åtgärden – som rör ett undantag från CFC-avgiften – måste utvidgas till att omfatta hela det brittiska bolagsskattesystemet. Kommissionen anser att CFC-reglerna bildar en specifik uppsättning regler. De ingår i det allmänna brittiska bolagsskattesystemet, men har ett eget mål. Det målet har sitt ursprung i målet för det allmänna brittiska bolagsskattesystemet, men det är tillräckligt avgränsat för att bilda ett eget referenssystem.

(107) När det gäller skatteåtgärder eller avgifter består referenssystemet av den regeluppsättning som tillsammans bildar de normala eller ordinarie reglerna för beskattningen eller avgifterna i den berörda medlemsstaten, och omfattar alla företag som kan vara föremål för skatten eller avgiften i fråga. Det är CFC-reglerna som sammantaget avgör föremålet för eller den beskattningsbara grunden för CFC-avgiften. Prövningen av huruvida situationerna är jämförbara består därför i dessa regler ([79]).

(108) När det gäller de andra argument som framförts av Förenade kungariket och de berörda parterna, kan efterlevnad av tillämplig EU-lagstiftning i princip inte sägas utgöra målet för ett skattesystem. Det är helt enkelt ett villkor som gäller för alla medlemsstaters lagstiftning. Kommissionen anser att behovet av att CFC-reglerna måste vara hanterliga inte är ett mål för referenssystemet, utan snarare kan förklara en inneboende mekanism som är nödvändig för att referenssystemet ska fungera på ett ändamålsenligt sätt.

6.4.1.1 Den allmänna regeln i referenssystemet för inrättandet av CFC-avgiften

(109) Som en inledande anmärkning bekräftar kommissionen att det i första hand är den brittiska lagstiftaren som ska fastställa behovet av och räckvidden för åtgärder mot missbruk för att skydda Förenade kungarikets skattebas ([80]). Om Förenade kungariket väljer att införa regler mot missbruk bör landet dock tillämpa regeln på samma sätt för alla ekonomiska aktörer. När det gäller lagstiftningen om statligt stöd innebär detta att två situationer som mot bakgrund av målet för regeln mot missbruk är jämförbara i rättsligt och faktiskt hänseende inte ska behandlas på olika sätt ([81]).

6.4.1.2 Lagstiftningstekniken som sådan avgör inte undantag

(110) Förenade kungariket och flera berörda parter nämnde att kapitlen 5 och 9 måste läsas tillsammans för att definiera vad Förenade kungariket anser utgöra finansiella vinster som inte är förenade med handel som avleds på konstlad väg. De betonar att det faktum att kapitel 9 är fristående i förhållande till kapitel 5 och kallas ett ”undantag”, i sig inte innebär att kapitel 9 med avseende på statligt stöd utgör ett undantag från den ”normala behandling” som fastställs i kapitel 5. Kommissionen instämmer delvis i denna åsikt. Slutsatsen att det förekommer ett undantag grundas i detta fall på en ingående jämförbarhetsanalys för att undersöka om situationer som i faktiskt och rättsligt hänseende liknar varandra behandlas olika med hänsyn till syftet med

([79]) Mål C-374/17, Finanzamt B mot A-Brauerei, ECLI:EU:C:2018:1024, punkt 37.
([80]) Förenade kungariket måste dock respektera de gränser som har fastställts av EU-domstolen om en regel mot missbruk kan utgöra en begränsning av EU:s etableringsfrihet.
([81]) Jämförbarhetsprövningen är inte ett fristående test. Den måste alltid göras mot bakgrund av referenssystemets mål, som är det faktiska riktmärket och således är av grundläggande betydelse, se mål C-203/16 P, Dirk Andres mot Europeiska kommissionen, ECLI:EU:C:2018:505, särskilt punkterna 86 och 89.

referenssystemet. Såsom domstolen betonar i A-Brauerei-domen ([82]) ”ska [det] emellertid påpekas att även om lagstiftningstekniken inte är avgörande för att fastställa att en skatteåtgärd är selektiv, så att det inte alltid är nödvändigt att denna åtgärd utgör ett undantag från det allmänna skattesystemet, är det förhållandet att åtgärden, såsom i det nationella målet, är av undantagskaraktär relevant för denna bedömning när det framgår att två kategorier av aktörer särskiljs och i princip behandlas olika, nämligen de som omfattas av undantagsåtgärden och de som fortsatt omfattas av det allmänna skattesystemet, trots att dessa två kategorier befinner sig i en jämförbar situation med hänsyn till det syfte som eftersträvas med nämnda system (dom av den 21 december 2016, kommissionen/World Duty Free Group m.fl., C-20/15 P och C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, punkt 77, och dom av den 28 juni 2018, Andres (konkurs, Heitkamp BauHolding)/kommissionen, C-203/16 P, ECLI:EU:C:2018:505, punkt 93)”.

(111) I det aktuella ärendet innebär detta att det måste bedömas om den omtvistade åtgärden innebär ett undantag från CFC-avgiften för vissa aktörer i fråga om vinst som i annat fall skulle omfattas av avgiften enligt de allmänna kriterierna för konstlad överföring i Förenade kungarikets CFC-regler, vilket i sin tur innebär att företag som i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en jämförbar situation behandlas olika med hänsyn till syftet med CFC-reglerna.

(112) Det är därför nödvändigt att undersöka de allmänna kriterier som ligger till grund för bedömningen av när vinst i ett CFC-bolag anses ha avletts på konstlad väg enligt Förenade kungarikets CFC-regler, med hänsyn till typen av och nivån för de risker som hanteras med hjälp av dessa regler, reglernas uppbyggnad och logik samt de verktyg som används för att hantera riskerna ([83]).

6.4.1.3 Metod för och logik i Förenade kungarikets CFC-regler

(113) Förenade kungarikets CFC-regler innehåller olika tester, antingen allmänna tester som är tillämpliga på alla typer av vinst, eller tester som inriktas på specifika vinsttyper i CFC-bolag, i syfte att fastställa och kvantifiera CFC-bolagets förväntade totala vinst som omfattas av systemet med CFC-avgifter och således blir beskattningsbar vinst. Enligt Förenade kungariket gör dessa tester och villkor åtskillnad mellan den typ av verksamhet som ger upphov till vinsten för att avspegla risken för att den brittiska statskassan förlorar skatteintäkter i samband med olika vinstgenererande arrangemang. Syftet är att se till att det är administrativt hanterbart att tillämpa ett test mot missbruk på ett stort antal olika arrangemang för ett stort antal olika skattebetalare, för att se till att CFC-reglerna är ändamålsenliga och effektiva.

(114) Kommissionen godtar att räckvidden för en regel som syftar till att skydda bolagsskattesystemet mot förlust av skatteintäkter till följd av konstlad överföring av vinster inriktas på situationer som objektivt sett utgör den största risken för förlust av skatteintäkter, för att se till att regeln är effektiv, hanterlig och ändamålsenlig.

(115) Den logiken framgår också av utformningen av Förenade kungarikets CFC-regler. De har först en mycket bred inriktning – all vinst i utländska dotterbolag som kontrolleras från Förenade kungariket – och undantar därefter olika situationer där den brittiska lagstiftaren anser att risken för förlust av skatteintäkter objektivt sett är låg. I detta avseende anges följande i HMRC:s vägledning för Förenade kungarikets CFC-regler: ”Om ett av CFC-undantagen är tillämpligt på ett CFC-bolag är det inte nödvändigt att överväga huruvida bolaget har beskattningsbar vinst eller ej”, och att i praktiken ”kan grupperna enkelt fastställa att nästan alla av deras utländska dotterbolag inte omfattas av det nya CFC-systemet eller är undantagna från det”. Denna inställning avspeglas i de allmänna ingångsundantagen i kapitel 3 och i undantagen på enhetsnivå i kapitlen 10–14. Endast om inget av dessa undantag är tillämpligt är det nödvändigt att fastställa och kvantifiera ett CFC-bolags beskattningsbara vinst.

([82]) Mål C-374/17, Finanzamt B mot A-Brauerei, ECLI:EU:C:2018:1024, punkt 33.
([83]) Se skäl 61 i beslutet att inleda förfarandet.

(116) Kapitel 3 utgör inledningen av bestämmelserna om CFC-avgifter. Det innehåller tester som företag som är hemmahörande i Förenade kungariket tillämpar på ett CFC-bolag som de kontrollerar för att avgöra huruvida någon av de mer detaljerade avgiftsbestämmelserna i kapitlen 4–8 är tillämplig. När det exempelvis gäller finansiella vinster som inte är förenade med handel fastställs det i kapitel 3 att företag som är hemmahörande i Förenade kungariket kan bortse från reglerna i kapitel 5 (och således även kapitel 9) om finansiella vinster som inte är förenade med handel i ett CFC-bolag är underordnad bolagets andra verksamheter och omfattas av bestämmelsen om 5 % trygg kapitalplacering ([84]).

(117) Kapitlen 10–14 innehåller liknande undantag på enhetsnivå (se skälen 19 och 20), såsom undantagna territorier, undantaget för låg vinst och undantaget för låg vinstmarginal, som innebär att ett CFC-bolags vinst undantas från tillämpningsområdet för Förenade kungarikets CFC-regler om det är rimligt att anta att det finns en låg risk för att vinsten från ett sådant CFC-bolag har avletts på konstlad väg, eller om det mer allmänt föreligger en låg risk för att den brittiska skattekassan ska förlora skatteintäkter. Dessa antaganden förefaller rimliga när det gäller CFC-bolag som har låg vinst eller låga vinstmarginaler eller är föremål för en förhållandevis hög faktisk skattesats.

(118) Sammanfattningsvis syftar de brittiska CFC-reglerna med sina ingångsundantag och enhetsundantag till att säkerställa att reglerna endast tillämpas i situationer som utgör en hög risk för Förenade kungarikets statskassa och situationer där risken för konstlad överföring är hög.

6.4.1.4 Använt verktyg: avgiftsbestämmelserna

(119) Om inget av enhetsundantagen i kapitlen 10–14 och inget av ingångsundantagen i kapitel 3 är tillämpliga blir det nödvändigt att tillämpa utgiftskapitlen, som inleds med kapitel 4 (vinster som kan tillskrivas verksamhet i Förenade kungariket). Såsom nämnts tidigare är kapitel 4 tillämpligt på alla vinster, utom när ett CFC-bolag endast har finansiella vinster som inte är förenade med handel eller vinster från fastighetsaffärer ([85]). Den allmänna metoden för att fastställa och kvantifiera vinst som avletts på konstlad väg i kapitel 4 grundas på begreppet betydelsefulla funktioner som utförs av personer. Detta är en fördelningsmetod som bygger på samma logik och principer som OECD:s godkända metod för att fördela vinst till ett fast driftställe. Genom metoden identifieras de relevanta betydelsefulla funktioner som utförs av personer i Förenade kungariket och de relevanta betydelsefulla funktioner som utförs av personer i CFC-bolagets etableringsort eller på annat håll utanför Förenade kungariket. Efter detta är det nödvändigt att fastställa i vilken utsträckning CFC-bolagets relevanta vinster kan tillskrivas de relevanta betydelsefulla funktioner som utförs av personer i Förenade kungariket ([86]).

([84]) Se avsnitt 371CC i TIOPA.

([85]) Om ett CFC-bolag uteslutande har finansiella vinster som inte är förenade med handel omfattas det endast av kapitlen 5 och 9. De innehåller också ett SPF-test, som dock är något annorlunda. Om ett CFC-bolag uteslutande får vinster från fastighetsverksamhet omfattas bolaget inte av CFC-reglerna, eftersom sådan vinst på grund av sin natur inte kan avledas från Förenade kungariket.

([86]) Se avsnitt 371DB i TIOPA. De CFC-regler som baseras på vinstfördelning till betydelsefulla funktioner följer vedertagen praxis för CFC-bestämmelser på internationell nivå och EU-nivå. I OECD:s slutrapport om BEPS, *OECD (2015) Final Report on Action 3* om ändamålsenlig utformning av CFC-regler framhåller OECD att många europeiska jurisdiktioner helt eller delvis förlitar sig på ett substansbaserat test, där man analyserar om CFC- bolaget har omfattande verksamheter genom ett antal olika närmevärden, särskilt huruvida CFC-bolagets inkomst har separerats från den underliggande verksamheten, inklusive personal, lokaler, tillgångar och risker. I rapporten betonas att oavsett vilka tester som används är den grundläggande substansfrågan ”om CFC-bolaget kan tjäna inkomsten på egen hand” – i linje med SPF-testets syfte. I rapportens diskussion om bästa praxis för utformningen av en substansanalys förespråkas ett test där man undersöker ”alla betydelsefulla funktioner som utförs av subjekt inom gruppen” för att avgöra om CFC-bolaget är det subjekt som mest sannolikt äger egna tillgångar eller bär vissa risker om subjekten inte är närstående. I rapporten nämns Förenade kungarikets CFC-regler som ett exempel på SPF-testet, och det anges att Förenade kungariket i sina CFC-regler har ”använt de begrepp och den vägledning som OECD har tagit fram för artikel 7 i syfte att identifiera vilka av gruppens betydelsefulla funktioner som utförs av personer som är knutna till varje tillgång, så att det är möjligt att avgöra om CFC-bolaget fullgör dessa funktioner”. På EU-nivå fastställs i inledningen till direktiv (EU) 2016/1164 att det för att säkerställa att ”CFC-reglerna utgör ett proportionerligt svar vid farhågor om BEPS” är ”avgörande att medlemsstater som begränsar sina CFC-regler till att endast omfatta inkomster som artificiellt har avletts till dotterbolaget specifikt inriktar sig på situationer där merparten av de beslutsfunktioner som genererat avledda inkomster hos det kontrollerade dotterbolaget utövas i skattebetalarens medlemsstat”.

Denna analys, med olika variationer, krävs också enligt andra utgiftskapitel. I HMRC:s vägledning, som kompletterar lagstiftningen, betonas SPF-testets viktiga roll. Det beskrivs som ”centralt för analysen” av huruvida vinst kan tillskrivas Förenade kungariket ([87]).

(120) Förenade kungarikets CFC-regler innehåller ytterligare utgiftsbestämmelser i kapitlen 5–8 som kan vara tillämpliga utöver kapitel 4. Dessa bestämmelser är endast tillämpliga på vissa typer av vinst, för vilka en parallell tillämpning av kapitel 4 och ett specifikt avgiftskapitel är möjlig. Det kan exempelvis förhålla sig så att endast en del av ett CFC-bolags vinster kan beskattas enligt kapitel 4, men det utesluter inte att återstoden av vinsten kan vara beskattningsbar enligt kapitel 6 ([88]). Om ingen CFC-avgift uppstår enligt kapitel 4 kan en CFC-avgift ändå vara tillämplig enligt kapitlen 5–8. CFC-avgiften kan därför vara högre vid tillämpning av de följande avgiftskapitlen, men kan inte vara lägre än den avgift som skulle gälla enligt kapitel 4 ([89]).

(121) En av de specifika avgiftsbestämmelserna är kapitel 5, som rör finansiella vinster som inte är förenade med handel. I likhet med kapitel 4 innehåller även kapitel 5 en SPF-analys för att bedöma om en CFC-avgift bör tas ut. I kapitel 5 identifieras finansiella vinster som inte är förenade med handel från tillgångar som ägs av CFC-bolaget samt vinst från risker som fördelas till bolaget i situationer där de relevanta betydelsefulla funktionerna utförs av personer i Förenade kungariket. SPF-analysen skiljer sig dock från kapitel 4 på två avgörande punkter.

(122) För det första är det SPF-test som föreskrivs i kapitel 5 ”lindrigare” än SPF-testet i kapitel 4 i den bemärkelsen att det är lättare att uppfylla. Tillämpningen av SPF-analysen i kapitel 5 kan således leda till en CFC-avgift, medan analysen i kapitel 4 kan leda till att ingen avgift tas ut under samma omständigheter. Detta beror på att kapitel 5 innehåller en direkt hänvisning tillbaka till kapitel 4 för SPF-analysen i syfte att identifiera och kvantifiera vinst som avletts på konstlad väg, men med färre steg ([90]).

(123) Kapitel 5 innehåller dessutom ett andra test, enligt vilket en CFC-avgift kan tas ut trots att inga betydelsefulla funktioner utförs av personer i Förenade kungariket, vilket är unikt för finansiella vinster som inte är förenade med handel. I det andra testet som kan leda till en CFC-avgift undersöks hur de lån som genererar finansiella vinster som inte är förenade med handel i CFC-bolaget har finansierats. CFC-bolagets finansiella vinster som inte är förenade med handel omfattas av en CFC-avgift om dessa lån härrör från kapital med anknytning till Förenade kungariket. De brittiska myndigheternas förklaring till varför kapitel 5 innehåller detta andra test är att finansiella vinster som inte är förenade med handel inte alltid kräver att det finns betydelsefulla funktioner som utförs av personer. Om myndigheterna enbart förlitar sig på SPF-testet skulle Förenade kungarikets bolagsskattebas inte skyddas tillräckligt mot konstlad överföring i fråga om vinster som inte är förenade med handel.

6.4.2 *Undantaget för finansiering av företagsgrupper är ett undantag*

(124) Enligt vedertagen rättspraxis är en åtgärd selektiv vid första påseendet om den leder till en skillnad i behandlingen mellan företag som i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en jämförbar situation med hänsyn till målet för referenssystemet ([91]). I det aktuella ärendet är frågan huruvida undantaget för finansiering av företagsgrupper

([87]) *HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM200200.
([88]) Se t.ex. *HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM210200.
([89]) Kapitel 4 är visserligen inte tillämpligt på CFC-bolag som uteslutande har finansiella vinster som inte är förenade med handel, då endast kapitel 5 är tillämpligt, men den omständigheten ändrar inte denna slutsats, eftersom SPF-testet i kapitel 5 i stort sett är en kopia av SPF-testet i kapitel 4, vilket förklaras i skälen 121 och 122.
([90]) SPF-testet i kapitel 4 tillämpas enligt en åttastegsmetod (avsnitt 371DB(1) i TIOPA). Kapitel 5 innehåller en hänvisning till kapitel 4, och det krävs att vissa av de steg som anges i kapitel 4 ska utföras, särskilt stegen 1–5 och 7, för att avgöra huruvida finansiella vinster som inte är förenade med handel omfattas av kapitel 5. Stegen 6 och 8 används inte, eftersom Förenade kungarikets lagstiftare anser att dessa steg inte är relevanta för finansiella vinster som inte är förenade med handel.
([91]) Domstolens dom av den 15 november 2011, kommissionen och Spanien mot Government of Gibraltar och Förenade kungariket, C-106/09 P och C-107/09 P, ECLI:EU:C:732, punkt 75. Se även domstolens dom (stora avdelningen) av den 21 december 2016, Europeiska kommissionen mot World Duty Free Group SA m.fl., C-20/15 P och C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, punkt 54.

innebär att vissa företag undantas från den CFC-avgift som andra företag skulle behöva betala enligt det normala systemet med CFC-regler när båda situationerna är jämförbara i faktiskt och rättsligt hänseende med hänsyn till målet för referenssystemet, dvs. Förenade kungarikets CFC-regler.

(125) Undantaget för finansiering av företagsgrupper utgör ett undantag från CFC-avgiften för en specifik kategori av finansiella vinster som inte är förenade med handel ([92]). Kriterierna för att avgöra om, och i så fall i vilken utsträckning, CFC-avgiften är tillämplig på CFC-bolag som har sådan vinst anges i kapitlen 5 och 9 i Förenade kungarikets CFC-regler. Kapitel 5 innehåller regler och kriterier som är tillämpliga på alla typer av finansiella vinster som inte är förenade med handel, vare sig vinsten härrör från en närstående gäldenär (grupplån) eller en icke-närstående gäldenär (t.ex. en bank), och oavsett om den härrör från en gäldenär i Förenade kungariket eller från en utländsk gäldenär. Kapitel 9 innehåller specifika regler (undantaget för finansiering av företagsgrupper) för finansiella vinster som inte är förenade med handel från lån till utländska gruppföretag och ”kvalificerade låneförhållanden” ([93]), och undantar delvis sådana vinster från den CFC-avgift som annars skulle betalas enligt kapitel 5. I beslutet att inleda förfarandet ansåg kommissionen preliminärt att undantaget för finansiering av företagsgrupper gav vissa företag med ett CFC-bolag som har finansiella vinster som inte är förenade med handel från ett kvalificerat låneförhållande en selektiv fördel vid första påseendet jämfört med företag med CFC-bolag som har andra typer av finansiella vinster som inte är förenade med handel, samtidigt som båda typerna av företag i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en jämförbar situation med hänsyn till referenssystemet.

(126) De brittiska myndigheterna har framfört två argument för att förklara varför en situation där ett skattepliktigt subjekt som kontrollerar ett CFC-bolag som har finansiella vinster som inte är förenade med handel från ett kvalificerat låneförhållande inte är jämförbar med ett skatteskyldigt subjekt som kontrollerar att CFC-bolag som har andra finansiella vinster som inte är förenade med handel ([94]). De brittiska myndigheternas första argument är att ett CFC-bolags övriga finansiella vinster som inte är förenade med handel, dvs. utöver NFTP från ett kvalificerat låneförhållande, avleds på konstlad väg i sig, medan detsamma inte kan sägas när det gäller finansiella vinster som inte är förenade med handel från ett kvalificerat låneförhållande ([95]). Det andra argumentet är att skyldigheten att respektera fördragets friheter får olika följder för de båda kategorierna ([96]).

6.4.2.1 Jämförbarhet mellan ett CFC-bolag som undantas enligt kapitel 9 i CFC-reglerna och ett CFC-bolag som har andra finansiella vinster som inte är förenade med handel.

(127) Vad beträffar det första argumentet hävdar Förenade kungariket att CFC-bolag som beviljar lån till närstående parter som är hemmahörande i Förenade kungariket – så kallade *lån till föregående led* – utgör ett direkt och uppenbart hot mot den brittiska skattebasen om sådan vinst tjänas in via ett CFC-bolag. Detta hot är mindre uppenbart för CFC-bolag med kvalificerade låneförhållanden (som innehar lån till utländska gruppföretag). Förenade kungariket hävdar att lån till föregående led i allt väsentligt är cirkulära transaktioner. Ett brittiskt företag tillför eget kapital till ett CFC-bolag, som återför medlen i form av ett lån till ett närstående brittiskt företag. Förenade kungariket hävdar också att i denna situation har ränta dragits av från den brittiska skattebasen på nivån för gruppföretag som är hemmahörande i Förenade kungariket, vilket direkt urholkar den brittiska skattebasen. Omvänt utgör finansiella vinster som inte är förenade med handel från lån till utländska närstående parter brittisk finansiering som faktiskt försvinner från landet, vilket innebär att sådan vinst inte kan anses utgöra ett cirkulärt arrangemang. Ett potentiellt ränteavdrag på nivån för det gruppföretag som beviljas lånet från CFC-bolaget urholkar däremot inte den brittiska skattebasen.

([92]) Finansiella vinster som inte är förenade med handel utgörs av ränteintäkter som inte härrör från finansiell handel eller finansiella verksamheter. Detta omfattar ränteintäkter från passiva portföljinvesteringar, ränta från bankinlåning eller ränta från tillfälliga lån till närstående eller icke-närstående parter.
([93]) Se avsnitt 371IG(1) i TIOPA.
([94]) I detta hänseende kan andra finansiella vinster som inte är förenade med handel antingen härröra från lån till brittiska gruppföretag eller från lån till tredje parter.
([95]) Se skäl 66.
([96]) Se skäl 71.

(128) Förenade kungariket hävdar likaså att CFC-bolag som har finansiella vinster som inte är förenade med handel från kvalificerade låneförhållanden och CFC-bolag som beviljar ett lån till en icke-närstående part utgör helt olika situationer som medför olika risker för den brittiska bolagsskattebasen. Enligt Förenade kungariket är risken för den brittiska statskassan mer uppenbar vid arrangemang där ett CFC-bolag beviljar ett lån till en icke-närstående part, vilket de brittiska myndigheterna kallar *pengaboxar*. Det krävs en separat, strikt regel för dessa situationer, eftersom sådana arrangemang inte har någon kommersiell logik och inte kan ha något annat syfte än att undvika brittisk skatt ([97]). Omvänt, och när det gäller kvalificerade låneförhållanden, används finansiella vinster som inte är förenade med handel för att tillhandahålla verklig finansiering för gruppens utländska affärsverksamheter. Förenade kungariket hävdar att i ett sådant arrangemang är risken för konstlad överföring mindre uppenbar. Arrangemanget kan ge olika resultat, dvs. att inga vinster avleds på konstlad väg eller att endast en del eller hela vinsten avleds på konstlad väg ([98]). De brittiska myndigheterna anser att skillnaden i risken för konstlad överföring innebär att de båda arrangemangen inte befinner sig i en faktiskt och rättsligt hänseende jämförbar situation med hänsyn till målet för CFC-reglerna.

(129) Kommissionen kan inte godta de åsikter som Förenade kungariket har framfört angående dess första argument.

(130) Såsom anges i skäl 111 handlar frågan om huruvida finansiella vinster som inte är förenade med handel från lån till utländska gruppföretag i faktiskt och rättsligt hänseende är jämförbara med finansiella vinster som inte är förenade med handel från lån till tredje parter eller lån till brittiska gruppföretag, med hänsyn till målet för CFC-reglerna.

(131) Kommissionen erinrar dock om att målet för Förenade kungarikets CFC-regler, dvs. att skydda den brittiska skattebasen, uppnås genom att Förenade kungariket beskattar vinst från brittiska verksamheter och tillgångar som har *avletts på konstlad väg* från Förenade kungariket till utländskt hemmahörande närstående subjekt. De tester för att identifiera och kvantifiera vinst som har avletts på konstlad väg för den specifika NTFP-kategorin anges i kapitel 5. Med tanke på att syftet med Förenade kungarikets CFC-regler är att skydda den brittiska bolagsskattebasen är det ingen överraskning att testerna för att identifiera konstlad överföring har ett direkt samband med de faktorer som den brittiska bolagsskattebasen bygger på, dvs. *verksamheter i Förenade kungariket* (som avspeglas av SPF-reglerna) eller *tillgångar i Förenade kungariket* (som avspeglas av kapital med anknytning till Förenade kungariket). De brittiska CFC-reglernas kriterier för att fastställa konstlad överföring i fråga om finansiella vinster som inte är förenade med handel hänger därför intimt och logiskt ihop med den brittiska bolagsskattebasen, som CFC-reglerna syftar till att skydda. Mot bakgrund av det målet förstår inte kommissionen varför dessa kriterier är lämpliga för att fastställa konstlad överföring för alla typer av finansiella vinster som inte är förenade med handel, utom från kvalificerade låneförhållanden.

(132) Förenade kungarikets argument är att de typer av NTFP som är undantagna från den omtvistade åtgärden tydligt saknar kommersiell motivering och ger upphov till en uppenbar indikation på konstlad överföring. Enligt Förenade kungariket är detta mindre uppenbart i fråga om NTFP från kvalificerade låneförhållandena, vilket innebär att de två typerna inte är jämförbara i faktiskt och rättsligt hänseende mot bakgrund av de brittiska CFC-reglerna. Här kommer kommissionen först att behandla jämförbarheten mellan NTFP från kvalificerade låneförhållanden och NTFP från lån till gruppföretag som är hemmahörande i Förenade kungariket, och därefter behandla jämförbarheten med NTFP från låneförhållanden med tredje parter.

(133) Vad beträffar jämförbarheten mellan NTFP från lån till närstående parter i Förenade kungariket har kommissionen för det första förståelse för att sådana arrangemang kan oroa den brittiska lagstiftaren, vilket i synnerhet gäller urholkning av skattebasen genom ränteavdrag som orsakas av alltför stor lånefinansiering av brittiska verksamheter. Det stämmer att dessa farhågor inte är uppenbara i fråga om NTFP från kvalificerade låneförhållanden, eftersom eventuella problem med urholkning av skattebasen – om de alls förekommer – skulle uppstå utomlands, och inte i Förenade kungariket. Som en inledande anmärkning konstaterar kommissionen att

([97]) Skrivelse från Förenade kungariket av den 15 januari 2018 som svar på beslutet att inleda förfarandet, skäl 116.
([98]) Skrivelse från Förenade kungariket av den 15 januari 2018 som svar på beslutet att inleda förfarandet, skäl 117.

Förenade kungariket inte hanterar detta problem helt konsekvent. Enligt de nuvarande reglerna kan en situation uppstå där ett brittiskt gruppföretag kan anses utgöra ett kvalificerat låneförhållande enligt kapitel 9, under förutsättning att den slutliga gäldenären i det lånearrangemanget är ett utländskt gruppföretag (finansieringen kanaliseras via ett brittiskt ”conduitbolag”). Även i den situationen kommer det brittiska conduitbolaget att ansöka om ränteavdrag för den ränta som det har betalat till CFC-bolaget, men räntan kommer (delvis) att undantas enligt den omtvistade åtgärden ([99]).

(134) I alla händelser skulle en eventuell differentiering till följd av ett avdrag i Förenade kungariket endast innebära att båda arrangemangen i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en jämförbar situation om bedömningen skulle gälla en nationell åtgärd som syftar till att skydda skattebasen från urholkning på grund av skatteavdrag. Förenade kungarikets bolagsskattelagstiftning innehåller flera åtgärder mot skatteflykt som har ett sådant mål. Förenade kungarikets CFC-regler har dock inte som mål att skydda skattebasen mot urholkning till följd av alltför stora ränteavdrag i Förenade kungariket. De syftar i stället till att skydda Förenade kungariket mot konstlad överföring av vinster från finansiering och andra transaktioner genom att en CFC-avgift tas ut på dessa vinster ([100]). Den skillnad som de brittiska myndigheterna anför innebär således inte att det rör sig om olika situationer i faktiskt och rättsligt hänseende mot bakgrund av målet för den omtvistade åtgärden, dvs. att skydda den brittiska skattebasen mot konstlad överföring av vinst, inklusive vinst från finansieringsverksamhet.

(135) För det andra konstaterar kommissionen att finansiella vinster som inte är förenade med handel från lån till närstående parter i Förenade kungariket även kan uppstå av giltiga kommersiella skäl. De utgör inte nödvändigtvis ”cirkulära transaktioner” i samtliga fall, dvs. brittiska medel som flyttats till ett CFC-bolag och därefter flyttas tillbaka till Förenade kungariket. Om finansiella vinster som inte är förenade med handel uppstår i samband med ett lån till en närstående part i Förenade kungariket, varigenom de betydelsefulla funktionerna utförs av personer i Förenade kungariket, bör en CFC-avgift uppstå enligt utgiftskriterierna i kapitel 5, även om lånet inte finansieras av kapital med brittisk anknytning (dvs. oavsett ”cirkulariteten”).

(136) För det tredje delar inte kommissionen Förenade kungarikets åsikt att det finns ett uppenbart giltigt kommersiellt skäl att strukturera finansiering från ett företag som är hemmahörande i Förenade kungariket till ett utländskt gruppföretag via ett CFC-bolag (i stället för ett direkt lån), medan så inte är fallet i fråga om strukturering av finansiering från ett företag som är hemmahörande i Förenade kungariket till ett brittiskt gruppföretag via ett CFC-bolag (i stället för ett direkt lån). CFC-bolagets funktion och roll som finansiell förmedlare är fullständigt jämförbar i båda arrangemangen. Kommissionen håller inte med om att giltiga kommersiella skäl kan antas föreligga i en situation, men inte i en annan, eftersom detta skulle innebära att de båda situationerna inte är jämförbara i ett faktiskt och rättsligt hänseende med hänsyn till målet för CFC-reglerna. Om det finns giltiga kommersiella skäl för förekomsten och användningen av ett CFC-bolag som har finansiella vinster som inte är förenade med handel avgörs i båda arrangemangen på grundval av fakta och omständigheter i fråga om typen av och kvaliteten på CFC-bolagets funktioner och risker, inte på grundval av källan till de berörda vinsterna.

(137) Av de anledningar som anges i skälen 133–136 måste kommissionen förkasta de brittiska myndigheternas argument att det inte går att jämföra finansiella vinster som inte är förenade med handel från kvalificerade lånearrangemang och finansiella vinster som inte är förenade med handel från lån till brittiska gruppföretag.

(138) Vad beträffar jämförbarheten med finansiella vinster som inte är förenade med handel från externa lån, vilka de brittiska myndigheterna kallar *pengaboxar*, noterar kommissionen att Förenade kungariket anser att pengaboxar är ett arrangemang där ett lågbeskattat CFC-bolag används som conduitbolag för att sätta in medel på en bank, så

([99]) Se *HMRC, International Manual, INTM217190*: ”Om ett CFC-bolag beviljar ett långfristigt lån till ett finansförvaltningsföretag som är hemmahörande i Förenade kungariket, som i sin tur använder medlen för att bevilja en rad kortfristiga lån till andra gruppmedlemmar, omfattas CFC-bolagets NTFP sannolikt av kapitel 5. Om en ansökan görs enligt kapitel 9 måste regeln om slutlig gäldenär övervägas.”

([100]) Det kan göras åtskillnad mellan urholkning av skattebasen och konstlad överföring av vinst (eller vinstdelning), eftersom det i det första fallet handlar om urholkning av skattebetalarens skattebas genom alltför stora avdrag, medan det i det andra fallet rör mottagarens inkomst, som minskar sin skattebas genom att avleda den inkomsten till utlandet på konstlad väg. Det första fallet hanteras vanligen med hjälp av räntebegränsningsregler (se t.ex. artikel 4 i direktivet om skatteflykt), medan CFC-reglerna är avsedda att hantera det andra fallet.

att vinsten i fråga tjänas av CFC-bolaget, inte av Förenade kungariket, och att de brittiska CFC-reglerna har utformats just för att förhindra sådana arrangemang. I detta avseende erinrar kommissionen om att lån till tredje parter kan omfatta men inte är begränsade till bankinlåning. Det kan exempelvis också röra sig om tillfälliga lån till leverantörer, externa tjänsteleverantörer, kunder eller andra icke-närstående parter. Kommissionen instämmer inte heller i att dessa arrangemang i sig måste anses utgöra missbruk, när inte samma sak gäller för arrangemang där ett lågbeskattat CFC-bolag används som conduitbolag för att bevilja lån till ett utländskt gruppföretag. De resulterande finansiella vinsterna som inte är förenade med handel tjänas även i detta fall in av CFC-bolaget, inte av Förenade kungariket.

(139) En berörd part hävdade att när det gäller kvalificerade lånearrangemang använder det utländska gruppföretaget medlen för att finansiera genuina kommersiella verksamheter. I detta sammanhang erinrar kommissionen för det första – såsom anges i skäl 136 – om att typen av och kvaliteten på den part som beviljas ett lån från ett CFC-bolag inte påverkar (risken för) konstlad överföring av CFC-bolagets NTFP. För det andra instämmer inte kommissionen i att det kan förutsättas att gäldenären kommer att använda medel som beviljats enligt ett kvalificerat låneförhållande för att finansiera genuina kommersiella verksamheter, medan en tredje part som beviljats medel i form av lån inte kommer att använda medlen för att finansiera genuina kommersiella verksamheter. Under förutsättning att gäldenären själv bedriver kommersiella verksamheter kommer han eller hon i båda fallen att använda medlen för att finansiera sina egna affärsverksamheter, vare sig det handlar om nya investeringar, förvärv eller ett annat kommersiellt ändamål. Med tanke på att pengar är fungibla kan gäldenärens användning av medlen dessutom förändras med tiden i båda fallen och kan vara mycket svåra att spåra, precis som den finansieringskälla som de brittiska myndigheterna nämner i ett annat sammanhang (se skäl 155).

(140) Av de skäl som anges i skälen 138 och 139 konstaterar kommissionen sammanfattningsvis att även om det kan antas att kvalificerade låneförhållanden finansierar genuina kommersiella verksamheter medan lån till tredje parter inte gör det – vilket kommissionen bestrider – påverkar en sådan skillnad i den slutliga användningen av och syftet med de medel som tillhandahållits av ett CFC-bolag i form av ett lån inte jämförbarheten mellan dessa lån mot bakgrund av målet för Förenade kungarikets CFC-regler ([101]).

(141) När det gäller Förenade kungarikets första argument konstaterar kommissionen mer generellt att finansiella vinster som inte är förenade med handel från kvalificerade låneförhållanden är den vinstkategori som är mest utsatt för konstlad överföring. Detta beror för det första på att andra verksamheter än handel är mer rörliga än handelsverksamheter, eftersom de i regel kräver färre funktioner och/eller personal och därför är lättare att omlokalisera (finansvinster är kapitalintensiva och kapital är mycket rörligare än exempelvis arbetskraft, vilket innebär att det är lätt att flytta). För det andra är grupper i stor utsträckning fria att besluta om sina interna finansieringstransaktioner genom att använda den blandning av kapital och skulder som ger det mest gynnsamma resultatet i skattehänseende. Detta är också förklaringen till varför NTFP vanligen hanteras med hjälp av CFC-regler på internationell nivå ([102]). I artikel 7.2 a i direktivet om skatteflykt anges exempelvis ett antal kategorier av CFC-inkomster som ska beskattas enligt CFC-reglerna, för det första ränta. I artikel 7.3 i direktivet fastställs dessutom att medlemsstaterna får välja att inte tillämpa CFC-regeln om en tredjedel eller mindre av CFC-bolagets inkomster består av ränta och en tredjedel eller mindre av ränteintäkterna består av ränta från gruppföretag (se skäl 44). Detta innebär att ränteintäkter från gruppföretag enligt direktivet om skatteflykt anses vara den viktigaste inkomstkategorin som ska omfattas av CFC-regler.

([101]) Bestämmelserna om ”slutlig gäldenär” (se fotnot 43) påverkar inte den slutsatsen, eftersom de inte innehåller några villkor för gäldenärens (kommersiella) användning av medlen enligt lånearrangemanget, förutom bestämmelser om vidareutlåning.

([102]) Följande anges i punkt 78 i BEPS-rapporten från G20/OECD om åtgärd 3: ”Det allmänna problemet när det gäller behandling av ränte- och finansieringsintäkter är att sådana intäkter är lätta att överföra och därför kan ha överförts från moderbolaget till CFC-bolaget, vilket i sin tur kan leda till överutlåning i moderbolaget och överkapitalisering av CFC-bolaget. Det är mer sannolikt att detta problem uppstår i samband med ränte- och finansieringsintäkter när intäkterna kommer från närstående parter, när CFC-bolaget är överkapitaliserat, när de verksamheter som ger upphov till räntan är lokaliserade utanför CFC-bolagets jurisdiktion eller när intäkterna inte kommer från en aktiv finansieringsverksamhet.” De situationer som enligt OECD:s åsikt objektivt sett ger upphov till de största farhågorna när det gäller överföring av intäkter är just de omständigheter då Förenade kungariket tillämpar den omtvistade åtgärden.

(142) Sammanfattningsvis avvisar kommissionen Förenade kungarikets första argument att ett CFC-bolags NTFP, annan än NTFP från kvalificerade låneförhållanden i sig utgör konstlad överföring, när detsamma inte kan sägas när det gäller NTFP från ett kvalificerat låneförhållande. Detta argument gör inte att kommissionen kan godta att det rör sig om situationer som inte är jämförbara i ett faktiskt och rättsligt hänseende med hänsyn till målet för Förenade kungarikets CFC-regler. Kommissionen ser ingen motsägelse mellan denna slutsats och sin tidigare beslutspraxis om den nederländska groepsrentebox-ordningen och det ungerska systemet för koncerninterna räntebetalningar. Kommissionen konstaterar att inget av besluten, vilket Förenade kungariket verkar hävda, bekräftar att referenssystemet för en åtgärd som rör företag som genomför transaktioner med närstående parter nödvändigtvis måste begränsas till regler som rör sådana typer av transaktioner.

6.4.2.2 Skyldigheten att respektera fördragets friheter i fråga om undantagna och icke-undantagna kategorier av CFC

(143) Med sitt andra argument förefaller de brittiska myndigheterna förutsätta att skattepliktiga subjekt med ett CFC-bolag som har finansiella vinster som inte är förenade med handel från kvalificerade låneförhållanden kräver en mildare inställning än skattepliktiga subjekt med ett CFC-bolag som har annan vinst än finansiella vinster som inte är förenade med handel för att säkerställa efterlevnad av fördragets friheter. Med andra ord skulle beskattningen av vinst från kvalificerade lånearrangemang kunna ge upphov till en risk för överträdelse av fördragets friheter om undantaget i kapitel 9 inte skulle finnas. Denna risk skulle inte uppstå i samband med beskattning av annan vinst än finansiella vinster som inte är förenade med handel. De båda situationerna skulle därför inte vara jämförbara. I detta sammanhang påminner de brittiska myndigheterna om att den CFC-reform genom vilken den omtvistade åtgärden infördes i stor utsträckning motiverades av domstolens slutsatser i Cadbury Schweppes-målet. Förenade kungariket framhåller särskilt svårigheterna med att försöka följa Cadbury Schweppes-beslutet i avsaknad av rättspraxis eller tydlig vägledning om hur begreppet ”rent konstlade upplägg” bör tillämpas och tolkas i olika situationer ([103]). För att utforma en hanterlig uppsättning regler som även är förenliga med unionslagstiftningen innehåller kapitel 9 mekaniska tester och fasta procentsatser som fastställdes till nivåer som ansågs säkerställa att de vinster som omfattas av avgiften identifieras på ett sätt som är förenligt med denna rättspraxis. Enligt Förenade kungariket är de nya reglerna utformade för att minimera risken för överinkludering, eftersom detta kan leda till att CFC-reglerna överträder unionsrätten ([104]).

(144) Kommissionen godtar inte heller Förenade kungarikets andra argument, eftersom det grundas på felaktiga och ologiska slutsatser om domstolens rättspraxis.

(145) Såsom kommissionen kommer att visa i nästa avsnitt (6.4.3) i detta beslut, ger inte borttagandet av undantaget i kapitel 9 för finansiella vinster som inte är förenade med handel från kvalificerade låneförhållanden upphov till en risk för överträdelse av fördragets frihet när de betydelsefulla funktionerna utförs av personer i Förenade kungariket. I detta avsnitt kommer kommissionen dock att inrikta sig på argumentet om att risken för överträdelse av fördragets friheter skulle vara olika i beskattningen av de olika typerna av finansiella vinster som inte är förenade med handel.

(146) Kommissionen håller inte med om att en (eventuell risk för) överträdelse av fördragets friheter bedöms olika för ett CFC-bolag som har finansiella vinster som inte är förenade med handel från ett kvalificerat låneförhållande jämfört med ett CFC-bolag som har annan vinst än finansiella vinster som inte är förenade med handel, vilket skulle innebära att de båda typerna av CFC-bolag inte befinner sig i en i faktiskt och rättsligt hänseende jämförbar situation med hänsyn till målet för CFC-reglerna.

(147) I Cadbury Schweppes-domen ([105]) hänvisar domstolen till sin tidigare rättspraxis, där den klargör att det mål som eftersträvas med etableringsfriheten är att möjliggöra för en medborgare i en medlemsstat att inrätta en sekundär etablering i en annan medlemsstat för att där bedriva sin verksamhet och att därigenom främja det ekonomiska

([103]) Skrivelse från Förenade kungariket av den 15 januari 2018 som svar på beslutet att inleda förfarandet, punkt 155.
([104]) Ibid., punkt 26.
([105]) Domstolens dom i mål C-196/04, Cadbury Schweppes plc och Cadbury Schweppes Overseas Ltd mot Commissioners of Inland Revenue, ECLI:EU:C:2006:544.

och sociala utbytet inom gemenskapen. För att CFC-lagstiftningen ska överensstämma med unionsrätten har domstolen slagit fast att det krävs att beskattning enligt denna lagstiftning inte kan ske när bildandet av ett CFC-bolag har en ekonomisk förankring, oavsett om det även finns skattebetingade skäl ([106]). Detta innebär att detta bolagsbildande måste utgöra en verklig etablering i syfte att bedriva faktisk ekonomisk verksamhet i form av rörelse i värdmedlemsstaten ([107]).

(148) Kommissionen finner inget i Cadbury Schweppes-domen som stöder åsikten att skyldigheterna enligt fördragets friheter skulle ha olika inverkan på beskattningsbara subjekt med CFC-bolag som har finansiella vinster som inte är förenade med handel beroende på kvaliteten på och typen av gäldenär. Den avgörande faktorn är huruvida CFC-bolaget i sig har en ekonomisk förankring och att den inte kan antas vara närvarande eller frånvarande endast på grundval av förhållandet med den gäldenär som betalar den passiva räntan eller dennes nationalitet.

(149) I den mån de brittiska myndigheterna hävdar, vilket vissa berörda parter verkar göra, att villkoret för att det omtvistade undantaget ska kunna tillämpas är att CFC-bolaget godkänns i ett etableringstest, vilket skulle vara relevant i fråga om fördragsfriheterna, konstaterar kommissionen att jämförbarhetsanalysen i alla händelser inte påverkas av ett sådant villkor. Denna analys kräver en bedömning av huruvida finansiella vinster som inte är förenade med handel från lån till utländska gruppföretag i faktiskt och rättsligt hänseende är jämförbara med finansiella vinster som inte är förenade med handel från lån till tredje parter eller lån till brittiska gruppföretag, med hänsyn till målet för CFC-reglerna och enligt i övrigt lika villkor. Den sistnämnda aspekten är ett uppenbart krav i varje jämförbarhetsanalys. Att lägga till aspekter i en situation men inte i andra påverkar ofrånkomligen jämförbarheten mellan de två situationerna. Sådana bedömningar är inte effektiva. Med andra ord kan detta villkor tas med i jämförbarhetsanalysen, men endast om det tillämpas på båda parter, dvs. i en jämförelse mellan ett CFC-bolag som godkänts i etableringstestet och har finansiella vinster som inte är förenade med handel från kvalificerade låneförhållanden och ett CFC-bolag som godkänts i etableringstestet som har annan vinst. I ett sådant fall skulle det sistnämnda CFC-bolaget fortfarande behandlas mer gynnsamt enligt den omtvistade åtgärden, trots att det befinner sig i en jämförbar situation i faktiskt och rättsligt hänseende med hänsyn till målet för CFC-reglerna.

(150) Kommissionen drar därför slutsatsen att det i de avgiftsbestämmelser i Förenade kungarikets CFC-regler som specifikt avser finansiella vinster som inte är förenade med handel görs åtskillnad mellan å ena sidan skattepliktiga CFC-bolag som får NTFP från kvalificerade låneförhållanden, som kan ansöka enligt kapitel 9, och å andra sidan skattepliktiga subjekt med ett CFC-bolag som får NTFP från andra passiva lån. Faktum är att båda situationerna är jämförbara i faktiskt och rättsligt hänseende med hänsyn till målet för Förenade kungarikets CFC-regler, dvs. att skydda den brittiska skattebasen genom att beskatta vinst från brittiska verksamheter och tillgångar som har avletts på konstlad väg från Förenade kungariket till utländskt hemmahörande närstående subjektet.

(151) Av dessa skäl utgör den omtvistade åtgärden ett undantag från den allmänna regeln i Förenade kungarikets CFC-system. Det innebär att skattepliktiga subjekt med ett CFC-bolag som får NTFP från ett kvalificerat låneförhållande och har ansökt enligt kapitel 9 inte omfattas av den CFC-avgift som normalt belastar skattepliktiga subjekt med ett CFC-bolag som får NTFP. Detta innebär i sin tur att alla skattepliktiga subjekt som har ansökt enligt kapitel 9 får en selektiv fördel vid första påseendet.

6.4.3 *Motivering mot bakgrund av avgiftssystemets art och allmänna systematik*

(152) En åtgärd som avviker från referenssystemet kan fortfarande vara motiverad mot bakgrund av det systemets art eller allmänna systematik. Så är fallet om den berörda medlemsstaten kan visa att åtgärden härrör direkt från de grundläggande eller vägledande principerna för referenssystemet eller om den är ett resultat av inneboende mekanismer som krävs för att systemet ska fungera och vara effektivt ([108]).

([106]) Ibid., punkt 65.
([107]) Ibid., punkt 66.
([108]) Domstolens dom av den 8 september 2011 i de förenade målen C-78/08–C-80/08, Paint Graphos m.fl., ECLI: EU:C:2011:550, punkt 69.

(153) Kommissionen erinrar om att de brittiska myndigheterna bär bevisbördan avseende en sådan motivering. I det följande kommer kommissionen därför att undersöka om de brittiska myndigheterna har visat att det föreligger en sådan motivering i det aktuella ärendet. De berörda parterna har inte framfört några andra motiveringar än Förenade kungarikets motiveringar.

(154) Förenade kungariket lade i stort sett fram två grunder för att motivera den omtvistade åtgärdens a priori selektiva karaktär. För det första hävdar de att syftet med åtgärden är att se till att systemet är hanterligt både för HMRC och skattebetalarna, och för det andra att åtgärden säkerställer efterlevnad av EU-domstolens rättspraxis om de grundläggande friheterna.

6.4.3.1 Motiveringen att det är komplicerat att historiskt spåra medlens ursprung

(155) I fråga om det första argumentet hävdar de brittiska myndigheterna att syftet med standardundantaget på 75 % är att hantera den inneboende svårigheten och komplexiteten i att historiskt spåra ursprunget till de medel som använts för att finansiera lån som beviljats av ett CFC-bolag. Detta är särskilt problematiskt för multinationella grupper, vars finansieringsarrangemang vanligen utgörs av komplexa finansieringsmönster. I detta sammanhang har de brittiska myndigheterna förklarat att gruppfinansieringsföretag ofta bildas som ett led i en komplex omorganisering eller ett förvärv, att deras lån ofta har och fortsätter att refinansieras, konsolideras, utbytas och omfördelas och att de ofta är aktieägare i utländska gruppverksamheter, vilket innebär att de får vinstutdelningar som kan användas för att finansiera eller refinansiera lån. Svårigheterna med att spåra finansiering av lån är enligt de brittiska myndigheterna typiska för multinationella bolags gruppfinansieringsföretag.

(156) Enligt de brittiska myndigheterna innebär alla dessa omständigheter att testet av kapital med anknytning till Förenade kungariket i kapitel 5 är komplext och betungande att tillämpa för brittiska skattebetalare enligt självbedömningssystemet, men testet är även svårt att genomföra för HMRC.

(157) De brittiska myndigheterna har förklarat att detta är skälet till att den brittiska lagstiftaren införde en ny regel för att fastställa och kvantifiera konstlat överförd vinst i fråga om passiv ränta från ett kvalificerat låneförhållande. Den nya regeln är enklare att tillämpa och genomdriva, samtidigt som en tillräcklig skyddsnivå för Förenade kungarikets bolagsskattebas säkerställs i linje med målet för de brittiska CFC-reglerna. Enligt de brittiska myndigheterna innebär den nya regeln att CFC-avgiften tas ut på en fast andel av CFC-bolagets NTFP från kvalificerade låneförhållanden i stället för att CFC-avgiften kopplas till finansiering i form av kapital med anknytning till Förenade kungariket, eftersom det sistnämnda alternativet medför att den ursprungliga källan till finansieringen måste spåras.

(158) Den valda andelen syftar till att avspegla att utan ekonomisk förankring skulle CFC-bolag som finansierar grupper ha finansierats av en blandning av skulder och eget kapital, varigenom CFC-bolagets skuldfinansiering skulle ha genererat ränteintäkter för det brittiska moderbolaget. I sina synpunkter förklarar Förenade kungariket dessutom att systemet med en avgift på 25 % (ett undantag på 75 %) infördes efter samråd och övervägande av de många olika finansieringssatser som observerats i marknadsdata, vilka visade på en förväntad vinst enligt följande: en skuldsättningsgrad på 1:3 för CFC-bolag som helt finansieras med egna medel. I linje med det valda systemet och för att förhindra överinkludering möjliggör den omtvistade åtgärden i lämpliga fall en ökning av undantaget på 75 % (genom en minskning av inkluderingssatsen på 25 %), exempelvis om CFC-bolaget baserat på fakta och omständigheter kan visa att dess lån till mer än 75 % stöds av medel med utländskt ursprung.

(159) Kommissionen noterar att HRMC i sin vägledning i de inledande kommentarerna till kapitel 9 bekräftar denna förklaring enligt följande:

> ”Undantaget för finansiella vinster som inte är förenade med handel i kapitel 9 har införts för att lösa de komplicerade situationer som uppstår till följd av den fungibla karaktären hos pengarna i multinationella grupper. Reglerna utgör i stor utsträckning ett närmevärde för att fastställa den aktuella källan till och historiken (spårning) för en grupps finansieringsarrangemang och i vilken mån dessa bärs av Förenade kungariket” ([109]).

(160) I detta sammanhang och med avseende på reglerna om skatteflykt, kan kommissionen i regel godta att en a priori selektiv åtgärd som tillämpas i specifika fall i syfte att säkerställa att reglerna för att motverka skatteflykt i dessa fall är tillräckligt robusta och samtidigt hanterliga, kan anses härröra från en inneboende mekanism som

([109]) *HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM216100.

krävs för att CFC-reglerna ska fungera och vara effektiva, på villkor att de uppfyller proportionalitetsprincipen ([110]). I ett sådant fall skulle den a priori selektiva åtgärden vara motiverad, och skulle således inte uppfylla villkoret i fråga om den berörda fördelens selektivitet, vilket krävs enligt artikel 107.1 i fördraget.

(161) Såsom anges i avsnitt 2.1.2 är det förenligt med dessa principer att CFC-reglerna omfattar riskbaserade undantag för att begränsa avgiftsbestämmelsernas räckvidd till situationer där det antingen föreligger en hög risk för att den brittiska statskassan förlorar skatteintäkter eller när risken för konstlad överföring är hög. Kommissionen konstaterar likaså att användningen av allmänna procentsatser och mekaniska regler som grundas på standardsatser i stället för att bedöma varje fall för sig kan vara godtagbar under vissa omständigheter, under förutsättning att det fastställs att en individuell bedömning från fall till fall skulle medföra komplicerade, kostsamma och betungande formaliteter, och på villkor att de procentsatser som används är förenliga med proportionalitetsprincipen. I detta avseende kunde kommissionen inte slutgiltigt vederlägga att den sats som Förenade kungariket valt som närmevärde till andelen CFC-kapital med brittiskt ursprung var proportionell, och kunde inte heller fastställa en annan, mer lämplig sats.

(162) Mot bakgrund av dessa överväganden och med hänsyn till de argument och förklaringar som har lämnats av de brittiska myndigheterna under den formella granskningen, godtar kommissionen, i fråga om det test som grundas på ”kapital med anknytning till Förenade kungariket”, och endast i fråga om detta, att den omtvistade åtgärden kan anses säkerställa att CFC-reglerna, speciellt för CFC-bolag med NTFP från ett kvalificerat låneförhållande, kan tillämpas på ett hanterligt sätt utan oproportionellt spårningsarbete för företagen och de brittiska skattemyndigheterna, samtidigt som det säkerställs att en CFC-avgift tas ut för vinst från tillgångar i Förenade kungariket som rimligen kan anses ha avletts på konstlad väg från Förenade kungariket. Av dessa skäl anser kommissionen att den omtvistade åtgärdens a priori selektiva karaktär är berättigad och att åtgärden således inte är selektiv i den utsträckning fastställandet och kvantifieringen av CFC-avgiften enligt kapitel 5 endast skulle grundas på testet av kapital med anknytning till Förenade kungariket enligt avsnitt 371EC i kapitel 5 i TIOPA, vilket skulle kräva ett oproportionellt betungande spårningsarbete.

(163) Kommissionen noterar dock att det test som grundas på ”kapital med anknytning till Förenade kungariket” för att fastställa CFC-avgiften för NTFP endast är ett av två allmänna tester i kapitel 5, utöver testet som baseras på den allmänna metoden i Förenade kungarikets CFC-regler, i synnerhet SPF-testet. Kommissionen erinrar om att detta ytterligare test inbegreps i kapitel 5 utöver det allmänna SPF-testet för att säkerställa att en lämplig CFC-avgift fortfarande tas ut i situationer där NTFP uppstår med ett begränsat antal betydelsefulla funktioner som utförs av personer eller när de relevanta funktionerna är svåra att fastställa.

(164) I situationer där CFC-avgiften grundas på tillämpningen av SPF-testet, och de betydelsefulla funktioner som utförs av personer som har samband med de tillgångar och risker som ger upphov till NTFP från kvalificerade låneförhållanden finns i Förenade kungariket, är det inte motiverat att tillämpa den a priori selektiva mekaniska regel som fastställs i den omtvistade åtgärden. I dessa situationer finns det inga inneboende mekanismer som gör det nödvändigt att tillämpa den mekaniska regel som krävs för att CFC-reglerna ska fungera och vara effektiva.

(165) Frågan om var de betydelsefulla funktioner som utförs av personer är belägna i fråga om NFTP diskuteras också i HMRC:s vägledning för CFC-reglerna. Diskussionen visar att en sådan mekanisk regel inte är nödvändig:

> ”Den aktiva beslutsprocessen i fråga om förlängning av stora koncerninterna lån kan planeras och bestämmas av ett utländskt gruppfinansförvaltningsföretag, men den ursprungliga planeringen och beslutsprocessen för att strukturera investeringen i form av ett koncerninternt lån är fortfarande en viktig faktor. För stora strukturella lån i en multinationell grupp med säte i Förenade kungariket i samband med förvärv kan det normalt förväntas att de huvudsakliga betydelsefulla funktionerna utförs av personer i Förenade kungariket

([110]) Se t.ex. de förenade målen C-78/08–C-80/08, Paint Graphos, ECLI:EU:C:2011:550, punkterna 69 samt 73–75, och mål T-287/11 Heitkamp BauHolding GmbH mot Europeiska kommissionen, ECLI:EU:T:2016:60, punkt 160.

trots att finansförvaltnings-/gruppfinansieringsfunktionerna är belägna på annat håll. Tillgången till finansiering och vilken form den ska ha är en viktig del av investeringsbedömningen som kräver att huvudkontoret är involverat, även i fall där regionala centrum och divisioner har getts en betydande handlingsfrihet" ([111]).

(166) Det allmänna antagandet av SPF-relaterad NTPF från kvalificerade låneförhållanden finns i regel inom gruppens finansieringsfunktion i fråga om större, medel- till långfristiga koncerninterna lån nämns också i en annan del av HMRC-vägledningen, där man diskuterar om sådana skattebetalare bör ansöka om att få tillämpa den omtvistade åtgärden eller ej:

"För större, medel- till långfristiga lån som finansieras med eget kapital är det vår förhoppning att de betydelsefulla funktioner som har samband med upprättandet av lånet, och i de flesta fall den fortlöpande förvaltningen av detta, utförs av gruppens finansieringsfunktion (dvs. en funktion som omfattar redovisning, skatter, förvaltning, bolagsfinansiering samt sammanslagningar och förvärv eller en liknande central verksamhet), och inte av gruppens förvaltningsenhet separat. Erfarenheten visar att denna typ av lån planeras och förvaltas från 'centrum'. Den faktiska utlånaren kan anses ha fattat beslutet att låna ut, men har i de flesta fall inte inlett eller genomfört planeringen av koncerninterna finansieringsstrukturer.

Försäkringar om att de relevanta betydelsefulla funktionerna utförs av utlånaren eller av andra organ utanför gruppfinansieringsfunktionen i sådana situationer bör därför kontrolleras noggrant. För stora strukturella lån är det vår förhoppning att de flesta, om inte alla, betydelsefulla funktioner utförs av personer i Förenade kungariket" ([112]).

(167) Koncerninterna finansieringstransaktioner, finansiering av specifika utländska projekt och andra typer av strukturerade lån kräver i regel operativa beslutsprocesser och övervakningsfunktioner. Det är dessutom rimligt att anta att de betydelsefulla funktioner som utförs av personer som är relevanta för dessa typer av kvalificerade låneförhållanden är nära knutna till den plats där den multinationella gruppens finansieringsfunktion är belägen.

(168) Det bör också påpekas att varken de brittiska myndigheterna eller de berörda parterna har gjort gällande att det skulle vara svårt att spåra betydelsefulla funktioner för NTFP, och att undantagen i kapitel 9 skulle vara motiverade för att undvika betungande arbete med att undersöka var de betydelsefulla funktionerna är belägna.

(169) Sammanfattningsvis godtar kommissionen de brittiska myndigheternas motivering att den omtvistade åtgärden bidrar till att undvika oproportionellt betungande spårningsarbete, som kan anses härröra från en inneboende mekanism som krävs för att CFC-reglerna ska fungera och vara effektiva. Denna motivering är dock endast tillämplig om CFC-avgiften i kapitel 5 endast grundas på testet av "kapital med anknytning till Förenade kungariket". Kommissionen avvisar motiveringen i fall där CFC-avgiften enligt kapitel 5 kan tillämpas och fastställas utan att en oproportionell börda uppstår vid tillämpningen av de normala fördelningsreglerna i SPF-testet.

6.4.3.2 Motiveringen att det är nödvändigt att uppfylla fördragets friheter

(170) Kommissionen anser att den omtvistade åtgärden är delvis motiverad och att den delen således inte är selektiv, vilket sammanfattas i det föregående skälet. Därför behöver den bara bedöma om de brittiska myndigheternas andra argument – efterlevnad av fördragets friheter – kan motivera den omstridda åtgärdens a priori selektiva karaktär som inte är motiverad enligt det första argumentet. Den fråga som ska besvaras är därför om Förenade kungarikets skyldighet enligt unionsrätten att inte begränsa etableringsfriheten för företag som är hemmahörande i landet kan motivera tillämpningen av den omstridda åtgärden för att fastställa CFC-avgiften för skattepliktiga subjekt med ett CFC-bolag som får NTFP från ett kvalificerat låneförhållande i stället för att tillämpa de allmänna testerna i kapitel 5, om det rör en situation där de betydelsefulla funktioner som har samband med NTPF från ett kvalificerat låneförhållande utförs av personer i Förenade kungariket. Kommissionen anser inte att så är fallet.

(171) Att endast ta ut skatt på vinster från utländska dotterbolag till den sats som gäller för inhemska tillgångar och verksamheter utgör inte en begränsning av etableringsfriheten, eftersom denna metod följer samma principer

([111]) *HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM203380.
([112]) *HMRC Internal Manual, International Manual*, INTM203410.

som OECD:s godkända metod för att fördela vinst från ett utländskt subjekt till ett inhemskt fast driftställe. Detta tillvägagångssätt bygger på armlängdsprincipen. Det är också så SPF-analysen i de brittiska CFC-reglerna fungerar. SPF-analysen säkerställer att en CFC-avgift tas ut för ett CFC-bolags vinst, men begränsas till vinster som har avletts från Förenade kungariket på konstlad väg. Detta innebär att fastställandet och kvantifieringen av sådan konstlat avledd vinst baseras på ett test där man först fastställer vilka betydelsefulla funktioner som är relevanta för CFC-bolagets vinst som finns i Förenade kungariket, och därefter endast belägger den delen av CFC-bolagets vinster med en CFC-avgift som är proportionell till de relevanta betydelsefulla funktioner som finns i Förenade kungariket. Med tanke på denna effekt av SPF-testet bör en CFC-avgift som baseras på ett sådant test i princip vara förenlig med unionsrättens bestämmelser om etableringsfrihet enligt den definition och de förklaringar som domstolen har gett om missbruksbegreppet.

(172) Faktum är att den slutsats som dras i det föregående skälet överensstämmer med utformningen av artikel 7 i direktivet om skatteflykt, enligt vilken medlemsstaterna är skyldiga att införa CFC-regler i sin nationella lagstiftning. Såsom förklaras i skäl 43 har medlemsstaterna enligt direktivet två alternativ för att utforma sina CFC-regler. Det första alternativet rör en regel som inriktas på särskilda typer av vinst som, om de är lågbeskattade, bör beskattas enligt CFC-regeln. Den regeln kombineras med en ”undantagsklausul” i artikel 7.2 a i direktivet om skatteflykt: ”Detta led ska inte tillämpas om det kontrollerade utländska bolaget bedriver verklig ekonomisk verksamhet som stöds av personal, utrustning, tillgångar och lokaler, vilket visas av relevanta fakta och omständigheter.” Syftet med undantagsklausulen är att säkerställa efterlevnaden av unionens friheter enligt den definition och de förklaringar som domstolen har gett om missbruksbegreppet. Det andra alternativet rör en regel som baseras på SPF-testet, och anger att ett CFC-bolags vinster från betydelsefulla funktioner som utförs i den kontrollerande medlemsstaten ska vara föremål för en CFC-avgift, precis som Förenade kungarikets CFC-regler. Det är inget misstag att artikel 7.2 a i direktivet om skatteflykt (undantagsklausulen) inte är tillämplig på detta andra alternativ. Skälet till detta är att EU-lagstiftaren kom fram till att det inte fanns något behov av en sådan undantagsklausul för att säkerställa efterlevnaden av unionens friheter för SPF-baserade CFC-regler, av precis samma skäl som förklaras i det föregående skälet ([113]).

(173) Eftersom uttag av en CFC-avgift enligt det allmänna SPF-testet i kapitel 5 inte utgör en begränsning av unionens etableringsfrihet är Förenade kungarikets andra argument att den omtvistade åtgärden är nödvändig för att säkerställa efterlevnaden av fördragets friheter felaktig, och kan inte motivera en a priori selektiv behandling i sådana situationer.

(174) Kommissionen drar slutsatsen att den omtvistade åtgärden ger en a priori selektiv fördel för brittiska bolagsskattepliktiga företag som kontrollerar ett CFC-företag som får NTFP från kvalificerade låneförhållanden i situationer där de betydelsefulla funktioner som är relevanta för denna vinst utförs av personer i Förenade kungariket. En a priori selektiv åtgärd kan inte motiveras av behovet av att ha hanterliga regler mot skatteflykt, eller av behovet av att uppfylla fördragets friheter. Eftersom de brittiska myndigheterna och de berörda parterna inte har anfört några andra grunder för att motivera den a priori selektiva fördelen, och kommissionen under sin formella granskning inte har funnit några andra grunder som motiverar denna fördel, drar kommissionen slutsatsen att den omtvistade åtgärden – såsom den beskrivs i detta skäl – inte kan anses härröra direkt från de inneboende eller vägledande principerna i Förenade kungarikets CFC-regler, och att de inte heller kan anses vara resultatet av de inneboende mekanismer som krävs för att CFC-reglerna ska fungera och vara effektiva. Den omtvistade åtgärden kan därför inte motiveras mot bakgrund av referenssystemets art eller allmänna systematik.

6.4.4 *Slutsats beträffande förekomsten av en selektiv fördel*

(175) Av de skäl som anges i detta avsnitt drar kommissionen slutsatsen att den omtvistade åtgärden ger en selektiv fördel för bolagsskattepliktiga företag i Förenade kungariket som på konstlad väg avleder NTFP från ett kvalificerat låneförhållande till ett CFC-bolag i den utsträckning de betydelsefulla funktioner som är relevanta för vinsten kan identifieras och utförs av personer i Förenade kungariket, genom att befria dem från en CFC-avgift som dessa skattebetalare i annat fall skulle ha behövt betala enligt det ordinarie systemet för uttag av CFC-avgifter i Förenade kungarikets CFC-regler.

([113]) Direktiv (EU) 2016/1164.

6.4.5 *Stödmottagare inom ramen för den omtvistade ordningen*

(176) Stödmottagarna av den omtvistade ordningen är brittiska subjekt som kontrollerar CFC-bolag som har finansiella vinster som inte är förenade med handel från ett kvalificerat låneförhållande i den mån ordningen är tillämplig på sådana vinster, vilka omfattas av avsnitt 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i TIOPA. Kommissionen noterar att alla sådana subjekt ingår i en multinationell grupp, eftersom både CFC-bolaget och gruppföretaget eller gruppföretagen i utlandet som finansieras via det kvalificerade låneförhållandet måste stå under gemensam brittisk kontroll.

6.5 **Slutsats om förekomsten av stöd**

(177) Mot bakgrund av analysen i avsnitten 6.1–6.4 drar kommissionen slutsatsen att den omtvistade åtgärden innebär en selektiv fördel för stödmottagarna av den ordning som beskrivs i skäl 176 samt för de multinationella grupper som dessa tillhör. Den selektiva fördelen kan tillskrivas Förenade kungariket och finansieras med hjälp av statliga medel, snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och kan påverka handeln inom unionen. Den ifrågavarande ordningen utgör således statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

(178) Eftersom den ifrågavarande åtgärden leder till en minskning av de kostnader som normalt belastar stödmottagarna inom ramen för deras årliga verksamhet bör den betraktas som ett driftstöd till förmån för stödmottagarna och de multinationella koncerner som dessa ingår i.

(179) Kommissionen påpekar dessutom att de ändringar av systemet som gjordes under det formella granskningsförfarandet som nämns i avsnitt 2.3 bidrar till att säkerställa att ansökningar om att få tillämpa den omtvistade åtgärden från och med den 1 januari 2019 inte får göras för NTFP från kvalificerade låneförhållanden från tillgångar och risker som omfattas av betydelsefulla funktioner som utförs av personer i Förenade kungariket. Eftersom dessa ändringar innebar att ordningen blev förenlig med reglerna om statligt stöd har kommissionen inga invändningar mot det ändrade system som gäller sedan den 1 januari 2019.

6.6 **Huruvida stödet är olagligt**

(180) I enlighet med artikel 108.3 i fördraget är medlemsstaterna skyldiga att informera kommissionen om planer på att bevilja stöd och de får inte genomföra de planerade åtgärderna innan kommissionen har fattat ett slutligt beslut om de berörda planerna.

(181) Den omtvistade åtgärden trädde i kraft den 1 januari 2013, långt efter det att fördraget trädde i kraft i Förenade kungariket, och uppfyller ingen av de andra grunderna för att kunna klassificeras som befintligt stöd enligt artikel 1 b i förordning (EU) 2015/1589. Den utgör därför en ny stödordning.

(182) Kommissionen konstaterar att Förenade kungariket inte har underrättat den om sin avsikt att bevilja stöd inom ramen för den ifrågavarande åtgärden och inte har uppfyllt den skyldighet att avbryta åtgärden som man ålagts i enlighet med artikel 108.3 i fördraget. Den omtvistade åtgärden utgör därför olagligt stöd i den mening som avses i artikel 1 f i förordning (EU) 2015/1589.

6.7 **Stödets förenlighet**

(183) Statliga stödåtgärder anses vara förenliga med den inre marknaden om de ligger inom någon av de kategorier som anges i artikel 107.2 i fördraget och kan anses vara förenliga med den inre marknaden om de enligt kommissionen ligger inom någon av de kategorier som anges i artikel 107.3 i fördraget. Det är dock den stödbeviljande medlemsstaten som bär bevisbördan för att det stöd som beviljats av staten är förenligt med den inre marknaden i enlighet med artiklarna 107.2, 107.3 eller 106.2 i fördraget.

(184) Varken Förenade kungariket eller någon av de berörda parterna har åberopat några av grunderna för att den omtvistade åtgärden ska kunna förklaras förenlig.

(185) I det aktuella ärendet ser kommissionen inga skäl för att förklara den omtvistade åtgärden som förenlig med den inre marknaden. Såsom förklaras i skäl 178 bör den omstridda ordningen dessutom betraktas som ett driftstöd. Ett sådant stöd kan som regel normalt inte betraktas som förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 i fördraget eftersom det inte underlättar utvecklingen av viss verksamhet eller vissa ekonomiska regioner. De fördelar som den omtvistade åtgärden ger är inte heller tidsbegränsade, avtagande eller proportionella i förhållande till vad som är nödvändigt för att åtgärda ett ekonomiskt marknadsmisslyckande eller uppnå ett mål av gemensamt intresse på de berörda områdena.

(186) I den mån den omtvistade ordningen utgör statligt stöd är den således oförenlig med den inre marknaden.

7. ÅTERKRAV AV STATLIGT STÖD

(187) I enlighet med fördraget och domstolens fasta rättspraxis har kommissionen, när den konstaterar att en åtgärd utgör olagligt och oförenligt statligt stöd, befogenhet att begära att medlemsstaten återställer den tidigare rådande situationen på marknaden. Detta görs genom att det statliga stödet återkrävs ([114]) och stödåtgärden upphävs ([115]).

(188) Enligt artikel 16.1 i förordning (EU) 2015/1589 är därför kommissionen skyldig att återkräva stöd som är olagligt och oförenligt med den inre marknaden. I denna artikel anges också att den berörda medlemsstaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva olagligt stöd som konstateras vara oförenligt med den inre marknaden. I artikel 16.2 i samma förordning fastställs att stödet ska återkrävas med ränta från det datum då det olagliga stödet stod till stödmottagarens förfogande till det datum då det har återbetalats. I kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 anges närmare bestämmelser för beräkningen av räntesatsen för återkrav av statligt stöd ([116]). I artikel 16.3 i förordning (EU) 2015/1589 fastställs slutligen att ”återkravet [ska] verkställas utan dröjsmål och enligt den berörda medlemsstatens förfaranden enligt nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa kommissionens beslut”.

(189) Kommissionen konstaterar dessutom att den omtvistade åtgärden upphörde att gälla den 1 januari 2019.

7.1 **Inga berättigade förväntningar**

(190) Artikel 16.1 i förordning (EU) 2015/1589 föreskriver även att kommissionen inte ska inte återkräva stödet om detta skulle stå i strid med en allmän princip i unionsrätten.

(191) Trots att varken de brittiska myndigheterna eller någon av de berörda parterna uttryckligen har åberopat att ett återkrav skulle strida mot principen om berättigade förväntningar, kommer kommissionen ändå att bedöma om principen eventuellt är tillämplig. I detta avseende noterar kommissionen att de brittiska myndigheterna hade kontakt med kommissionens avdelningar 2009 och 2010 rörande översynen av CFC-reglerna ([117]). Kontakterna utgjordes av ett utbyte av formella skrivelser om frågan huruvida Förenade kungarikets ändringar av sina tidigare CFC-regler (före 2013) var förenliga med Förenade kungarikets skyldighet att följa domstolens dom i Cadbury Schweppes-målet, vilket en av de berörda parterna påpekade.

(192) Principen om skydd av berättigade förväntningar rör alla personer som kan hysa välgrundade förhoppningar till följd av att de behöriga unionsinstitutionerna har gett tydliga, ovillkorliga och samstämmiga försäkringar. Dessa försäkringar måste ha lämnats i enlighet med tillämpliga bestämmelser ([118]).

(193) I det aktuella ärendet kan utbytet av skrivelser mellan kommissionens avdelningar och de brittiska myndigheterna i det sammanhang som beskrivs i skäl 191 inte anses motsvara en situation där de behöriga unionsinstitutionerna har gett tydliga och ovillkorliga försäkringar om att undantaget för finansiering av företagsgrupper skulle vara förenligt med unionens bestämmelser om statligt stöd. Utbytet ägde inte rum inom ramen för en diskussion om unionens bestämmelser om statligt stöd, och sannerligen inte inom ramen för det formella förfarandet i enlighet med artikel 108.2 i fördraget. Diskussionerna om CFC-reglerna i samband med Cadbury Schweppes-målet rörde frågan om huruvida CFC-reglerna eventuellt stred mot etableringsfriheten. Förenade kungariket eller stödmottagarna kunde följaktligen inte ha fått några försäkringar över huvud taget inom ramen för de skrivelser om frånvaron av statligt stöd när det gällde de CFC-regler som infördes 2013, eller mer specifikt, om den omtvistade åtgärden.

([114]) Mål C-278/92, Spanien mot kommissionen, ECLI:EU:C:1994:325, punkt 75.
([115]) Mål C-275/10, Residex Capital IV CV, ECLI:EU:C:2011:814, punkterna 45–47.
([116]) Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1).
([117]) Formell underrättelse av den 22 mars 2010, C(2010) 1521, motiverat yttrande av den 20 maj 2011, C(2011) 3275 final.
([118]) Domstolens dom av den 24 mars 2011, ISD Polska m.fl. mot kommissionen, C-369/09 P, ECLI:EU:C:2011:175, punkt 123, domstolens dom av den 16 december 2010, Kahla Thüringen Porzellan mot kommissionen, C-537/08 P, ECLI:EU:C:2010:769, punkt 63, och domstolens dom av den 16 december 2008, Masdar (UK) mot kommissionen, C-47/07 P, ECLI:EU:C:2008:726, punkterna 34 och 81.

7.2 **Ingen överträdelse av andra grundläggande principer i EU-rätten**

(194) Vad beträffar de farhågor som framfördes av några berörda parter om att ett återkrav skulle kunna utgöra en överträdelse av fördragets friheter, erinrar kommissionen om dess skyldighet att säkerställa att en skatteåtgärd är förenlig med fördragets bestämmelser om statligt stöd aldrig kan ge ett resultat som skulle strida mot andra specifika bestämmelser i fördraget ([119]). Kommissionens skyldighet att säkerställa att tillämpningen av unionens bestämmelser om statligt stöd är förenliga med andra fördragsbestämmelser är ännu nödvändigare om syftet med dessa andra bestämmelser är att uppnå icke snedvriden konkurrens på den inre marknaden, såsom artikel 49 i fördraget, som syftar till att upprätthålla etableringsfrihet och fri konkurrens mellan ekonomiska aktörer från en medlemsstat som är etablerade i en annan medlemsstat och de ekonomiska aktörerna i den sistnämnda medlemsstaten ([120]).

(195) Såsom anges i skälen 170–174 är det olagliga stöd som har beviljats mottagarna genom inrättandet av ett undantag från en CFC-avgift dock inte motiverat av överväganden som baseras på etableringsfriheten, eftersom uttaget av en sådan avgift i sig inte utgör en överträdelse av den friheten. Eftersom uttaget av avgiften inte strider mot den berörda friheten på den inre marknaden, kan återkravet av den korrekta CFC-avgiften från de företag som har gynnats av den omtvistade åtgärden följaktligen inte anses utgöra en överträdelse av den friheten. Det är nödvändigt att återkräva de uteblivna CFC-avgifterna från de företag som har tillämpat undantaget för finansiering av företagsgrupper för att återupprätta lika villkor på den inre marknaden. Eftersom klassificeringen av undantaget för finansiering av företagsgrupper som stöd som ska återkrävas är fullständigt förenligt med fördragsbestämmelserna om att upprätthålla de grundläggande friheterna, anser inte kommissionen att återkravet av stödet förhindras av en grundläggande princip i unionslagstiftningen ([121]).

(196) Ingen annan allmän princip har åberopats av de brittiska myndigheterna eller de berörda parterna, och det finns inga tecken på en sådan överträdelse i det aktuella ärendet.

(197) Sammanfattningsvis finns det inga skäl eller argument som kan förhindra eller begränsa återkravet av det stöd som beviljats genom tillämpningen av den omtvistade ordningen.

7.3 **Metod för att fastställa det stödbelopp som ska återkrävas**

(198) Syftet med att återkräva stödet är att återställa den situation som rådde på den inre marknaden innan stödet ställdes till stödmottagarens förfogande ([122]). I detta avseende har domstolen förklarat att detta syfte är uppfyllt när stödmottagaren har återbetalat de belopp som beviljats i form av olagligt stöd och stödmottagaren således har förlorat de fördelar denne åtnjöt på marknaden i förhållande till sina konkurrenter och den situation som förelåg före utbetalningen av stödet är återställd ([123]).

(199) Det finns inga bestämmelser i unionsrätten som förpliktigar kommissionen att kvantifiera det exakta stödbelopp som ska återkrävas när den beslutar om återkrav av det stöd som förklarats vara oförenligt med den inre marknaden. Det är snarare tillräckligt att kommissionens beslut innehåller uppgifter som gör det möjligt för beslutets adressat att själv utan alltför stora svårigheter fastställa detta belopp ([124]).

(200) Om ett olagligt statligt stöd sker i form av skattemässiga åtgärder eller andra avgifter ska det belopp som ska återkrävas beräknas på grundval av en jämförelse mellan den skatt som faktiskt har betalats och den skatt som skulle ha betalats enligt den generellt tillämpliga bestämmelsen. För att fastställa den skatt som de mottagare som avses i skäl 176 skulle ha betalat om de inte hade tillämpat den omtvistade åtgärden bör de brittiska myndigheterna göra en förnyad bedömning av skatteplikten för de subjekt som har gynnats av den omtvistade åtgärden för varje beskattningsår som de gynnades av den åtgärden. De berörda subjekten är företag som är hemmahörande i Förenade kungariket och kontrollerar ett CFC-bolag som får NTFP från ett kvalificerat låneförhållande i den utsträckning de betydelsefulla funktioner som är relevanta för de tillgångar och risker som ger upphov till NTFP utförs av personer som finns i Förenade kungariket, och i den mån dessa subjekt har lämnat in en ansökning enligt beskrivningen i avsnitt 371IJ i kapitel 9.

([119]) Dom av den 21 maj 1980, kommissionen mot Italien, i mål 73/79, REG, ECLI:EU:C:1980:129, punkt 11, i mål C-156/98 av den 19 september 2000, Tyskland mot kommissionen, REG, ECLI:EU:C:2000:467, punkt 78, och i målen T-197/97 och T-198/97 av den 31 januari 2001, Weyl Beef Products m.fl. mot kommissionen, REG, ECLI:EU:T:2001:28, punkt 75.

([120]) Mål T-511/09 av den 13 maj 2015, Niki Luftfahrt mot kommissionen, ECLI:EU:T:2015:284, punkt 215.

([121]) Mål T-308/00 RENV, Salzgitter mot kommissionen, ECLI:EU:T:2013:30.

([122]) Se domstolens dom av den 11 december 2012, kommissionen mot Spanien ("Magefesa II"), C-610/10, ECLI:EU:C:2012:530, punkt 105.

([123]) Dom av den 4 april 1995, kommissionen mot Italien ("Alfa Romeo"), C-348/93, ECLI:EU:C:1995:95, punkt 27.

([124]) Mål C-441/06, kommissionen mot Frankrike, ECLI:EU:C:2007:616, punkt 29 och där angiven rättspraxis.

(201) De stödbelopp som ska återkrävas från varje stödmottagare ska fastställas med beaktande av följande:

— Den skatt som har sparats till följd av en ansökan enligt beskrivningen i avsnitt 371IJ i kapitel 9.

— Den sammansatta räntan på detta belopp, beräknat från det datum då stödet ställdes till mottagarnas förfogande. För varje beskattningsår anses stödet ha ställts till stödmottagarnas förfogande från den dag då den obetalda skatten skulle ha betalats om de inte hade ansökt om undantaget.

(202) Den skatt som sparats under ett visst beskattningsår ska beräknas enligt följande:

— CFC-avgiften för NTFP från kvalificerade låneförhållanden som skulle ha inbegripits i företagets inkomstdeklaration om den ansökan som beskrivs i avsnitt 371IJ i kapitel 9 inte hade lämnats in, *minus*

— den CFC-avgift som faktiskt togs ut på samma vinst.

(203) Den CFC-avgift som mottagaren skulle ha behövt betala om mottagaren inte hade lämnat in den ansökan som beskrivs i avsnitt 371IJ i kapitel 9 bör beräknas på grundval av Förenade kungarikets allmänna bolagsskattesystem, inbegripet de CFC-regler som var tillämpliga i Förenade kungariket vid den tidpunkt då stödet anses ha beviljats och med avseende på mottagarens faktiska och rättsliga situation. Hypotetiska alternativa situationer baserat på olika driftsmässiga och rättsliga omständigheter som en mottagare skulle kunna ha valt om mottagaren inte skulle ha fått lämna in den ansökan som beskrivs i avsnitt 371IJ i kapitel 9 bör inte beaktas ([125]).

(204) Skyldigheten att återkräva olagligt och oförenligt stöd omfattar beskattningsåren från 2013 till det senaste beskattningsår då varje mottagare utnyttjade stödåtgärden. Kommissionen anser att ordningen var i kraft till den 31 december 2018. Från och med dagen för delgivningen av detta beslut ska de brittiska myndigheterna när de bedömer skattepliktiga subjekts inkomstdeklarationer avslå eventuella ansökningar enligt avsnitt 371IJ i kapitel 9 om ett fullständigt eller partiellt undantag i den mån de betydelsefulla funktioner som har samband med de tillgångar och risker som ger upphov till NTPF utförs av personer i Förenade kungariket.

8. **SLUTSATS**

(205) Sammanfattningsvis anser kommissionen att Förenade kungariket olagligen har genomfört den omtvistade åtgärden till förmån för vissa företag som är hemmahörande i Förenade kungariket, vilket utgör en överträdelse av artikel 108.3 i fördraget. Kommissionen anser också att undantaget för finansiering av företagsgrupper utgör statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget, i den mån undantaget är tillämpligt på finansiella vinster som inte är förenade med handel från kvalificerade låneförhållanden, vars vinster omfattas av avsnitt 371EB (verksamhet i Förenade kungariket) i TIOPA. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) 2015/1589 ska Förenade kungariket återkräva allt stöd som beviljats till mottagarna av undantaget för finansiering av företagsgrupper.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ordningen med undantag för finansiering av företagsgrupper, som ingår i skattelagstiftningen som kapitel 9 i del 9A i Taxation (International and Other Provisions) Act från 2010, utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget, i den mån undantaget är tillämpligt på finansiella vinster som inte är förenade med handel från kvalificerade låneförhållanden, vars vinster omfattas av avsnitt 371EB (verksamhet i Förenade kungariket) i del 9A i TIOPA. Det utgör inte stöd när det tillämpas på finansiella vinster som inte är förenade med handel från kvalificerade låneförhållanden som omfattas av avsnitt 371EC (kapitalinvesteringar från Förenade kungariket) i del 9A i TIOPA och sådana vinster som inte omfattas av avsnitt 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i del 9A i TIOPA. I den mån ordningen med undantag för finansiering av företagsgrupper utgör stöd, bildar den en ”stödordning” i den mening som avses i artikel 1 d i förordning (EU) 2015/1589. Det stöd som beviljats enligt stödordningen är oförenligt med den inre marknaden och genomfördes olagligen av Förenade kungariket i strid med artikel 108.3 i fördraget.

Artikel 2

1. Förenade kungariket ska återkräva hela det oförenliga stöd som beviljats enligt stödordningen från mottagarna av detta stöd.

([125]) Mål C-148/04 av den 15 december 2005, Unicredito Italiano, ECLI:EU:C:2005:774.

2. Det stöd som ska återkrävas ska innefatta ränta från det datum då stödet ställdes till den berörda mottagarens förfogande till det datum då det har återbetalats. Vid tillämpningen av denna artikel anses stödet ha ställts till mottagarens förfogande, för varje år, på den dag då den skatt som uteblivit för det beskattningsåret till följd av stödordningen skulle ha förfallit till betalning om stödordningen inte hade funnits.

3. Räntan på de belopp som ska återkrävas ska beräknas som kapitaliserad ränta i enlighet med kapitel V i förordning (EG) nr 794/2004.

4. Förenade kungariket ska upphöra med alla utestående utbetalningar av stöd som beviljats enligt stödordningen och ska upphöra att bevilja förmånen enligt stödordningen med verkan från dagen för delgivningen av detta beslut.

5. Artikel 1 ska inte tillämpas på stöd som beviljats på grundval av den omtvistade åtgärden om stödet, vid den tidpunkt då det beviljades, uppfyllde de villkor som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 ([126]).

Artikel 3

1. Återkravet av stödet i enlighet med artikel 2 ska genomföras omedelbart och effektivt.

2. Förenade kungariket ska säkerställa att detta beslut genomförs fullständigt inom fyra månader från dagen för delgivningen av detta beslut.

Artikel 4

1. Inom två månader från dagen för delgivningen av detta beslut ska Förenade kungariket lämna följande uppgifter till kommissionen:

a) En förteckning över de stödmottagare som har mottagit stöd enligt stödordningen.

b) En förteckning över de skattebetalare som har tillämpat undantaget för finansiering av företagsgrupper på finansiella vinster som inte är förenade med handel från kvalificerade låneförhållanden som omfattas av avsnitt 371EC (kapitalinvesteringar från Förenade kungariket) i del 9A i TIOPA och sådana vinster som inte omfattas av avsnitt 371EB (verksamheter i Förenade kungariket) i del 9A i TIOPA.

c) För varje mottagare, den CFC-avgift som faktiskt har tagits ut när mottagarens skatteplikt enligt företagets inkomstdeklaration har fastställts, för varje beskattningsår då mottagaren har tillämpat undantaget för finansiering av företagsgrupper samt relevanta inkomstdeklarationsblanketter ([127]).

d) För varje stödmottagare, den CFC-avgift som skulle ha tagits ut om stödmottagaren inte hade tillämpat undantaget för finansiering av företagsgrupper, inbegripet underliggande beräkningar, för varje beskattningsår då stödmottagaren har tillämpat undantaget.

e) Det totala stödbelopp samt detaljerade beräkningar (kapitalbeloppet för stödet och återkravsränta) som ska återkrävas från varje stödmottagare.

f) Dokument som visar att stödmottagarna har anmodats att betala tillbaka stödet.

2. För varje stödmottagare ska Förenade kungariket förse kommissionen med styrkande underlag som visar hur Förenade kungariket har beräknat den utsträckning i vilken finansiella vinster som inte är förenade med handel från kvalificerade låneförhållanden omfattas av avsnitt 371EB i del 9A i TIOPA.

3. För varje skattebetalare som avses i punkt 1 b i denna artikel ska Förenade kungariket förse kommissionen med styrkande underlag som visar att de berörda finansiella vinsterna som inte är förenade med handel från kvalificerade låneförhållanden omfattas av avsnitt 371EC i del 9A i TIOPA, och inte av avsnitt 371EB i del 9A i TIOPA.

4. Förenade kungariket ska hålla kommissionen underrättad om utvecklingen vad gäller de nationella åtgärder som har vidtagits för att genomföra detta beslut till dess att återkravet av stödet i enlighet med artikel 2 har slutförts. Förenade kungariket ska på kommissionens begäran omgående lämna uppgifter om de nationella åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut, inbegripet detaljerad information om de stödbelopp och den återkravsränta som redan har återkrävts från stödmottagarna.

([126]) Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (EUT L 352, 24.12.2013, s. 1).

([127]) Inklusive förberedande material och relevanta kompletterande sidor till företagets inkomstdeklaration (t.ex. blankett CT600B).

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 2 april 2019.

På kommissionens vägnar
Margrethe VESTAGER
Ledamot av kommissionen